СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII. Ч. 169. Джерзі Сити, Н. Дж., понеділок, 24-го липня 1939. No. 169. Jersey City, N. J., Monday, July 24, 1939. VOL. XLVII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ДОРІКАЄ СЕНАТОВІ

ГАЙД ПАРК. — На пресовій конференції президент Рузвелт заявив, що відложення зміни невтральностевого закону з боку сенату у великій мірі скріпило можливість війни в Европі. Бо агресивні краї взяли це як доказ, що Америка в ніякому разі не буде втручатись до війни. На запит журналістів, чи президент думає, що в цій справі робити, президент відповів, що ні, що буде ждати аж до січня наступного року, коли сенат знов зїдеться і візьме цю справу під розвагу. Але президент натякнув, що вразі кризи в Европі він готов відразу скликати надзвичайну сесію конґресу.

Президент далі говорив, що тим рішенням сенат спинив розгін у бизнесі, який саме зближався до гарячкового оживлення. Непевність у міжнародній політиці, а головно непевність, що сенат ухвалить настуцної сесії, буде тим чинником, що зле відібється на оживленні в бизнесі.

ЗАКОНОПРОЄКТ ГЕЧА ПЕРЕЙШОВ І В СЕНАТІ.

ВАШИНҐТОН. — Законопроєкт конґресмена Геча, що недавно перейшов у палаті представників, і на основі якого заборонюється федеральним директором „Доблю Пі Ей" та запомогових бюр брати активну участь у політиці, перейшов також і в сенаті, і то без змін та без довшої дискусії. Прихильники урядової політики, яка була проти цього проєкту, в обличчі переважаючої опінії були безрадні.

А. Ф. П. ПЛЯНУЄ ДАЛЬШІ СТРАЙКИ.

ВАШИНҐТОН. — Американська Федерація Праці плянує викликати незабаром на страйк усіх організованих фахових робітників, що працюють на якихнебудь державних проєктах. Цей крок буде означати продовженням того страйку, який повстав недавно в „Доблю Пі Ей". Представники А.Ф.П. говорили, що багато робітників на „Доблю Пі Ей" далі страйкують і внаслідок страйку змарнувалось чимало матеріялу. А головний нюйорський директор Сомервел заявив, що не лише майже всі вернулись до праці, але мораль серед робітників тепер сильніша і вони більше виробляють.

СЕНАТ ОБТЯВ СУМУ З „ПОЗИЧКОВОГО ПРОЄКТУ".

ВАШИНҐТОН.— Ще раз злучилися разом уміркoвані демократи і консервативні та обтяли з позичкового проєкту Рузвелта, що передбачає близько три біліони долярів позичок на ріжні підприємства, поверх 300 мілліонів долярів. Також до решти грошей вони вставили застереження, що їх не вільно вживати на такі підприємства, які конкурують з приватним капіталом.

ПОСУХА В СХІДНИХ СТЕЙТАХ.

НЮ ЙОРК. — У східних стейтах панує велика посуха, внаслідок якої врожай збіжжя дуже потерпів. Коли скоро не наступить дощ, то збіжжя потерпить іще більше, а навіть у деяких місцях цілком пропаде.

КОГО ЛЮБЛЯТЬ АМЕРИКАНЦІ, ФРАНЦУЗИ І АНГЛІЙЦІ?

НЮ ЙОРК. — Американське бюро публичної опінії, під проводом Гелопа, що має свої філії також в Европі, опублікувало, що в Америці люди найбільше симпатій мають для Англії, бо аж 43%, для Франції 11%, а для Росії тільки один на сто висказував симпатію. У Франції мають найбільше симпатії для Америки, бо 26%, для Англії 23%, а для Росії 7%. В Англії мають найбільше симпатій для Америки, бо 22%, для Франції 22, а для Росії 12%. Зате в Америці і Франції як найбільш зненавиджених провідників названо Гітлера, Мусолінія і Сталіна.

ПОСТРІЛИВ ЗА РОБЛЕННЯ ГАЛАСУ.

НЮ ЙОРК. — На вулиці Болтік у Брукліні відігралась трагедія, яка є свідоцтвом про нервовість тутешніх мешканців. Група юнаків стояла вночі на вулиці і робила забагато галасу. З хати вискочив старший чоловік і, вимахуючи палицею, закликав юнаків, щоб розійшлись додому та дали людям спати. Один із них, 29-літній Делярасо, потягнув за палицю і вирвав її чоловікові. Тоді цей добув револьвер і вистрілом тяжко ранив Деляраса.

СУДДЯ МАРТИН ПІД ДОХОДЖЕННЯМИ.

НЮ ЙОРК. — Спеціяльний прокуратор Еймин зібрав документи, які обвинувачують повітового суддю Джорджа Мартина в корупції. Ті документи він пересдав губернаторові Ліменові. Губернатор звернувся з тим до стейтового сенату і поручив усунути згаданого суддю з його становища. Сам губернатор того права не має.

ДО ФЕДЕРАЛЬНОЇ ВЯЗНИЦІ.

Д-ра Джеймса Монра Смита, бувшого президента університету Стейту Луізіяна (наліво), федеральний депутат маршал Борґдес забирає із вязниці Батон Руж до федеральної вязниці. Д-ра Смита обвинувачено в 24 точках за спроневірення, фальшу й обманства офіційних реєстрів.

СОВЕТИ ПРО СЕБЕ.

Чи хто повірить, чи ні, але, як каже совєтський комісар корабельної розбудови, то Совєти мають тепер найкращу і найбільшу в світі фльоту з підводних кораблів, навіть кращу від фльоти короля Юрія V.

КРАВ ГРОШІ, ПРИЗНАЧЕНІ НА ФОН.

Ян Б., солтис громади Залісся Коропецьке, в бучацькім повіті, пустився на спекуляції при збірці на ФОН, а саме жертводавцям квитував жертвовані суми, зате до квітаря втягав на підставі т. зв. юкстів куди менші суми. Ріжницю брав собі. Проти солтиса виготовили донесення до прокуратури.

НАПАД НА ДВІР.

Невідомі заподії напали нічно на двір м-ра Давида Гросса у Межигірї, бучацького повіту, і під загрозою револьверів заграбували 200 зл. Між власником маєтку і напасниками дійшло до густої виміни стрілів, підчас якої Гросса ранили в живіт і пахвину. На місце нападу прийшли представники влади і почали слідство.

„НОВА ТАКТИКА ДИКТАТОРІВ".

Дипльоматичний редактор паризького „Інтарнсіжан"-у у статті „Нова тактика диктаторів" підкреслює з натиском, що давніше демократії виголошували промови, а диктатори діяли: тепер диктатори говорять, а демократичні державі діють. Ініціятива перейшла в їх руки. Підписання англійсько-турецького договору, за яким у найблизчих днях прийде підписання французько-турецького договору, припинило дефінітивно натиск Німеччини й Італії у полудне-во-східним напрямі. Німецька преса говорить, в останньому часі дуже спокійним тоном під адресою Польщі. Демократії, які бажають лише миру, міркують, що не слід спиноватися на передишці, але треба створити постійну еру спокою.

ЖАХЛИВИЙ ЗЛОЧИН НАВІЖЕНОЇ.

При вул. Замарстинівській у Львові 37-літня Льорка Флісер вбила сокирою дволітню Ґінду Гальперн. Це вбивство мало бути пімстою за те, що батько дівчини буцімто насміхався над Льоркою Флісер з того приводу, що вона лікувалася в заведенні для умово хорих у Кульпаркові. Насправді Льорка Флісер мала манію переслідування, їй здавалося, що всі з неї насміхаються і з того приводу вона вела постійно сварки з сусідами.

ПОРАХУНКИ ЗА ЖІНКУ.

На вулиці Хлопіцького у Львові 21-літній Казимир Конечний схопив 52-літнього поштового експедієнта Станіслава Чемириса і так вдарив його в лице, що той упав на землю. Але по хвилині Чемирис піднявся, витягнув із кишені револьвер, стрілив до напасника і ранив його в груди. Поготівля відвезло Конечного до шпиталю. Чемерис сам зголосився до комісаріяту поліції, віддав револьвер і дозвіл на зброю та заявив, що стріляв у власній обороні. Він пояснив, що Конечний від довшого часу напаствував його жінку і на тому тлі Чемерис мав з ним цілу низку конфліктів. Чемериса притримали в поліційних арештах.

САМОСУД У ТЮРЕМНІ КЕЛІЇ.

У громадському арешті в Полоцьку трапився незвичайний випадок із пімсти зо сторони співвязнів. Два вязні облили нафтою свого противника підчас сну і кинули на ліжко горючу старту паперу. Вогонь попік сильно жертву самосуду.

СТРАЙК „ВОРКЕРС ЕЛАЄНС".

Страйк, який викликала нюйорька юнія „Воркерс Елаєнс", як протест проти нового запомогового закону, не потягнула за собою багато людей. Менше як 10% вийшли на страйк.

ПИЯНСТВО В ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ.

„Ізвєстія" оголошують постанову у справі діяльности комсомолу в червоній армії. Між іншим зазначено такі характеристичні завдання комсомольських організацій: „Вони повинні провадити боротьбу проти пиянства та рішуче обстоювати залізну військову дисципліну. Вони повинні також усіми засобами сприяти збільшенню авторитету старшин і комісарів в окремих частинах..." Ще недавно скаржилася совєтська преса на страшне поширення пиянства в комсомолі, а тепер пяні комсомольці мусять уже дбати про тверезість червоної армії... (Офінор).

ОДНООСОБОВІ СЛУХОВИЩА.

Ірляндська регіональна програма англійського радія виявляє на відтинку слуховищ дуже цікаве та часто повторюване явище. Багато із слуховищ має тільки одного виконавця, який відграває одночасно кілька роль, відповідно змінюючи голос та цілу свою „особовість". Особливо видатним артистом-хамелеоном є ірляндець Джан Саллер, який прекрасно знає кілька англійських діялектів, питомих часом тільки поодиноким селам або містечкам.

8,000,000 ФУНТІВ МАСЛА В МАГАЗИНАХ.

Домініяльне статистичне бюро в Отаві подає, що в девятьох канадійських містах було в холодільних складах 8,351,-000 фунтів масла в дні 1-го червня ц. р. Є це два міліони фунтів більше, як було в тому самому часі в 1938 році. Сира є кругло 15 міліонів фунтів.

ЯПОНСЬКЕ РАДІО.

Воєнні відомості, що наспівають „на гарячо" з китайського фронту, та відомості про потенціяльну війну з европейського фронту виповнили значну частину часу, що були призначили попередньо у програмах японського радія на авдиції культурного характеру. Незалежно від того японське радіо змагає заховати у значній мірі ці програмові елементи, які були для японських слухачів мовби „оком у світ". Наперекір вдогадам, японське радіо надає гутірки про держави, які Японія вважає за ворожі, як Англія та Франція. Японія зовсім вільно дозволяє представникам тих держав висказуватися перед мікрофоном. Треба ствердити, що в цій ділянці японське радіо є винятково ліберальне. Однак чужинці небагато користають з цих авдицій, що їх надають японською мовою. А тому, що на право користування з коротко-хвильового приймача обовязує спеціяльний дозвіл, рідко коли можуть чужинці слухати програм з батьківщини. Цим певно пояснюється великий запал чужинців до студіювання японської мови. Завдяки тому, що тепер приїхала до Японії більша скількість жидівських еміґрантів з Німеччини, японське радіо здобуло нові сили в музичній та композиторській ділянці.

ДАНЦІҐ МУСИТЬ ВЕРНУТИСЬ ДО НІМЕЧЧИНИ, КАЖУТЬ НАЦІСТИ

БЕРЛІН. — Висока урядова особа заявила з цілою рішучістю, що нема ніякої зміни у відношенні Німеччини до справи повороту Данціґу. Це німецьке місто мусить вернутись до Німеччини. У тій справі не може бути ніякого торгу чи компромісу. І те станеться, заявила ця особа, мирним шляхом. Англія буде посередничити і таки натисне на Польщу, щоби була поміркована у своїх домаганнях. Польща, сказано далі, знаходиться в дуже загрозливому положенні, бо може прийти до німецько-совєтського союзу, або принаймні до того, що Совєти будуть невтральні. А тоді Польща булаб Німеччиною розторощена, якщоб прийшло до війни.

ПОЛЬЩА БУДЕ ВОЮВАТИ ЗА ДАНЦІҐ, КАЖЕ СМІҐЛИ-РИДЗ.

ВАРШАВА. — Польське радіо передало інтерв'ю маршалка Сміґли-Ридза, в якому він заявив, що Польща, хоч не має такої великої армії як Німеччина, то має добре військо. І те військо буде битися за Данціґ. Іншого виходу нема, якщо Німеччина не відступить від свого домагання у справі прилучення Данціґу.

ЩО СКАЗАВ ПІЛСУДСЬКИЙ?

ВАРШАВА. — Німецька пропаганда подає, що Польща відступила від політичної лінії свого провідника Йосифа Пілсудського, коли не хоче віддати Німеччині Данціґу. Тепер Польська Аґенція Телеграфічна подає, що Пілсудський написав про Данціґ, а написав він таке: „Наскільки йде про справу доступу Польщі до моря, то Ґданськ є брамою Висли. Є він польською історичною і ґеографічною пристанню на Балтику, рішуче необхідною для польської торговлі й для польського державного життя".

КОШТОМ УКРАЇНИ, СЛОВАЧЧИНИ, ЧИ ЛИТВИ?

БЕРЛІН. — Курсує повінь ріжнородних поголосок у справі торгів за Данціґ. Між іншим подають, що Польщі в заміну за Данціґ офірують нові території коштом України, Словаччини, а то й Литви.

СЛОВАЧЧИНА І НОВА КОНСТИТУЦІЯ.

БРАТИСЛАВА. — Словацький парлямент ухвалив нову конституцію, силою якої Словаччина стала авторитативною державою. Премієр Тісо сказав, що тепер „з волі Бога і канцлера Гітлера" виберуть Державну Раду з 10 членів. Предсідник Ради буде головою держави. Крім цього буде парлямент з 80 членів, вибираних на 5 років.

ЩОСЬ НЕЯСНЕ З КОШИЦЯМИ.

БРАТИСЛАВА. — В місті Кошиці, яке загарбала Мадярщина, якийсь дивний рух, що виглядає на евакуацію. Кажуть, що місто буде звернене Словаччині. Воно „комусь" потрібне, бо є дуже важним залізничим вузлом, коли йде про залізничу сполуку з Карпатською Україною, а через неї з Румунією.

ПОЛК ЧЕСЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ.

ПАРИЖ. — Уже коло 600 бувших чеських офіцирів вступили до французького Чужинецького Леґіону. Вони відійдуть до служби в Африці, в Мароку, куди ще хочуть спровадити 4,000 чеських жовнірів, що тепер перебувають у Польщі.

НІМЕЧЧИНА ЗБРОЇТЬ РУМУНІЮ.

БУКАРЕШТ. — До европейських політичних чудовищ належить тепер іще й те, що Румунія вивезе до Німеччини 50,000 вагонів пшениці, в ціні $322 за вагон, а зате Німеччина достарчить Румунії гармат і муніції. Як відомо, Румунія глядить косим оком на німецьку загранична політику, що є в приязні з Болгарією і Мадярщиною, себто краями, що домагаються від Румунії звороту загарбаних їм по світовій війні земель.

СУДЯТЬ ЗА АНТИСЕМІТИЗМ.

ПАРИЖ. — Згідно з новим законом, що забороняє ширення протижидівської пропаганди в пресі, відбудеться перша карна розправа за цю провину.

КНИЖКА ПРО ПРОГРУ НІМЕЧЧИНИ.

БУДАПЕШТ. — Міністерство справедливости зарядило конфіскату книжки Івана Ляйоша п. з. „Вигляди Німеччини на перемогу в будучій війні, згідно з ореченнями німецьких знавців". В книжці доказується, що Німеччина мусить таку війну програти. Впродовж останніх двох місяців та книжка розходилася в продажі найбільше з усіх книжок. Міністерство подало, що в книжці подано багато неправдивих фактів та що вона загрожує мадярським заграничним політичним інтересам.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jeresy City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади нале ить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІД ПУСТОГО ДО РЕАЛЬНОГО

(2) Читаючи в „Народній Волі" чотири статті про наради головних запомогових орґанізацій і їх преси, міг би хтось припустити, що там усе було як слід приготоване й обдумане. Бо ніби нащо відривати стільки осіб від роботи і видавати орґанізаційні гроші, якщоб той, що скликає наради, сам добре не передумав справи і не прийшов до якихсь певних висновків, і то таких, що в наших умовинах мають якийсь вигляд на здійснення. Так воно повинно було бути. Та, на жаль, у Філядельфії цього не було. Ось тому, коли прийшлося представникам У. Н. Союзу і „Свободи" наставати на ініціяторів нарад, щоб висказали свої пляни, то їм сказано, що ніби зїхались такі „мудрі" голови, що й без підготови можуть говорити, видумати плян і погодитись. Доперва на дальші домагання зачав д-р Л. Цегельський говорити про створення з запомогових орґанізацій „найвищого тіла", чи там „аеропагу". По нім говорив д-р В. Левицький, заявивши, що говорить від себе. Говорено, як то кажуть, про це й те. А коли вже набалакано таким способом стільки плянів, що їх годі було спамятати, делеґати У. Н. Союзу і „Свободи" пропонували висунути якусь одну найважнішу і пекучу справу, а при дискусії над нею покажеться практично, чи, в чому і в який спосіб можна дійти до порозуміння. Значить, хоч представники У. Н. Союзу і „Свободи" були засадничо в першу чергу за те, щоб „Народна Воля", заки приступиться до згоди, виявила добру волю щодо зміни деморалізаторського курсу в представлюванні українського політичного життя, вони таки погодилися, щоб уже в Філядельфії, таки зараз, братися до властивої справи. А коли це не сталося, то делеґати У. Н. Союзу і „Свободи" заявили, що вони готові кожного часу приїхати на поклик будьякої запомогової орґанізації, якщо наради будуть скликані для практичної річи, наприклад для таких справ як: спільний протест проти окупантів українських земель, висилка спільної делеґації до Вашинґтону, заложення спільного інформаційного бюра в Америці й т. п. Представники У. Н. Союзу і „Свободи" раз-у-раз підкреслювали, що треба поступати практично. І тому не зачинати спроби згоди від балаканини про все і вся, але від якоїсь справи. Бо як виявиться, що орґанізації можуть погодитися щодо одної важної справи, то очевидно, що тоді будуть вигляди на згідливу працю у більших розмірах, особливо, коли ще прийде до якогось порозуміння і між українськими ґазетами в Америці. На те все речник „Народної Волі", що часто говорив „в імені трьох орґанізацій", не давав ніякої відповіди, як і не порушив цього у своїх чотирьох статтях, а як і згадав за них, то в цілком перекручений спосіб. Це вказувалоб на те, що ініціяторам цієї „конференції" не йшло про дійсну згоду, а про щось інше. Інакше булиб таки згодились перейти від пустомельства до практичних річей, себто до основного обговорення хоч одної важної народньої справи. Бож навіть згода, осягнена в одній тільки справі, але важній, булаб кроком уперед, булаб здобутком, який радо повитав би ввесь наш загал.

МІСТА В ГАЛИЧИНІ Й УКРАЇНЦІ

Найбільшою нашою болячкою у Старому Краю це на нашій землі не наші міста. Вони здавна причиною всього лиха нашого, всіх наших невдач. Та заки скажемо чому, подамо малий епізод.

Вернулася на село.

У підльвівське село вернулася дівчина зо Львова, куди пішла була на службу. Питалися в неї, чому вона покинула службу у Львові та вернулася додому.

— Тому, — відповіла вона — що я там не могла витримати. Я знайшла собі була службу в урядовця поляка. Я прийшла в нашій народній ноші, мала вишивану сорочку, запаску. А мій пан відразу:

— А ти, Ганю, тут у хаті можеш ходити в вишиванках, але як приходиш до мене до уряду, то вбирайся по міському. Та і не говори там по українськи, тільки по польськи, бо на мене будуть злі там, що я не тільки приймаю служницю українку, а ще і позволяю їй говорити по українськи.

Та я не мала іншого одягу і не вмію говорити по польськи, тому ходила таки у своїх вишиванках і відповідала, як мене хтось що спитав, по свому, по українськи.

А ті урядовці, що там працювали, де мій пан, нераз говорили мені, чому я не навчуся говорити по польськи та чому ношу хлопський одяг. Раз прийшли гості й одна пані каже до мого пана:

— Як пан може давać хлеб українце?

Це мене так розсердило, що я не стерпіла і відповіла:

— Перепрошую, пан мені не дає даром хліба, я даю працю, а пан мені за це платять.

Пані закусила зуби і нічого вже не сказала.

А знову раз, як я принесла панові до уряду другий сніданок, один урядовець сказав до мене:

— Ти повинна стидатися говорити по українськи, бо то проста мова. Шевченко був простий хлоп-свинопас, не вмів навіть підписатися, а українці вішають образи з його портретом!

Мене це сильно вкололо, та я не вміла йому на це відповісти. Але я побачила там на стіні польського орла і кажу: „А во ви вішаєте на стіні звичайну гуску!" Боже, як накинулися тоді всі на мене: „Як ти можеш таке мувіць, то пшецеж ест герб паньства, ожел бяли, ти можеш биць за то карана!"

А я їм знову:

— Але подібний до білої гуски.

Я ще там прятала, а вони відійшли. Лишився лиш один. Він каже мені:

— Ти добре робиш, що говориш по українськи до них, усе так говори.

А я йому:

— А чому ви не говорите по **нашому до них?**

— Я не можу — відповів він. — Я мушу ґоворити по польськи для хліба. А ти не мусиш. Ти, як вернешся додому, маєш з чого жити. А кілько твої татуньо мають для тебе поля?

— А якісь три морґи — відповіла я.

— Ну, бачиш, маєш з чого жити і без тієї служби.

Коли я вернулася до дому мого пана, вже і він накинувся на мене. І я ще послужила там місяць тай вернулася додому, на село.

— — — — — — —

Малий, звичайний, здавалось би, випадок. Дівчина служила, не сподобалося їй і вернулася на село до батьків. Та як багато говорить нам історія тієї дівчини.

Кольоністи.

Ми здавен-давна не дбали про міста, занедбали їх, полишили наших міщан на поталу чужій стихії і вони, лишені без опіки народу, польщилися в Галичині, а московщилися на Придніпрянщині. Та не тільки наших міщан віддали ми так на поталу чужим, а й цих наших людей, що приходили до міст шукати хліба, не вміли ми захистити перед винародовленням і сьогодні наші міста в Галичині спольщені, на Придніпрянщині змосковщені.

Як воно сталося, що наші міста стали ненаші, про це вчить нас наша історія. Ще наші князі спроваджували до міст чужинецьких кольоністів, головно німців, вірмен, і надавали їм великі права і свободи. Колиб наша державність була вдержалася, воно булоб навіть корисне для нас, бо збагачувалиб наше населення в рухливий купецький, промисловий і ремісницький елемент. Зчасом ті чужинці булиб напевно зукраїнщилися, як це сталося з варягами, що служили у війську наших князів. Та на лихо вже в половині чотирнацятого століття впала галицько-волинська держава. Галичина дісталася відразу під Польщу, а Волинь спершу під Литву, тому там міста довше були зберегли український характер.

Німці-кольоністи, а пізніше і вірмени станули по боці пануючої польської нації. Сприяло цьому це, що німці та поляки були римо-католики. Римо-католики скоро здобули перевагу передівсім по більших містах, як Львів, Перемишль, а українських міщан щораз більше позбавляли прав. Львівські міщани, правда, довгий час боронились, основували братства, свої школи, та полищені на власні сили, не видержали боротьби. Коли Галичина в 1772. р. перейшла під Австрію, всі більші **міста** були вже спольщені, ба **і за Австрії польщилися далі, навіть скоріше, як за Польщі, бо поляки, втративши державу, взялися ще ревніше до польщення наших міст.**

Польщення служниць і сторожів.

Весна народів 1848. р. розбудила і наш нарід, ми відродились, одначе однобічно! Всю нашу народню **освідомну роботу звернули ми на села, а міста далі лишили полякам.** А поляки не дармували. Приходило до міст рік-річно багато наших людей за роботою і знаходили її чи як робітники, чи як каменичні сторожі, а дівчата як служниці. Приходили і польщилися, бо поляки з польскими маґістратами на чолі не дармували, перетягали їх на свій бік то силою, то добрим словом, чи обіцянками; притягали робітників і служниць до польських станових орґанізацій (напр. до товариства служниць під покровом св. Зити), а українці таких товариств тоді ще зовсім не мали. Українцям і на думку не приходило, що служницями можна, але і конче треба заопікуватися. Т-во українських служниць повстало у Львові щойно недавно завдяки щедрости митрополита Шептицького, який подарував площу для дому служниць „Будучність". Багато помагали і помагають польщенню міст і костели, яких поляки побудували по містах багато і все ще будують. Українські робітники в українські свята по містах мусіли працювати, а в польські були вільні та ходили до костела, бож церкви в будний день (себто в польське свято) були зачинені.

Поляки працювали, а ми не дбали про наших людей по містах, ми не подбали про те, щоб заопікуватися ремісницькою молоддю, не дбали про зорґанізування робітництва, сторожів, служниць. **Наша інтеліґенція, навіть міська, вдоволялася працею над селом.**

Аж під кінець 19-го століття пригадали ми собі також міста — стали основувати міщанські й ремісницькі товариства, тільки про тих найчисленніших, про каменичних сторожів і робітників та про служниць далі не дбав ніхто. Сторожів і робітників лишили ми польським соціялістам, а служниць польським „товажиствам слуг св. Зити" і т. п.

Вкінці опамятались!

Щойно тільки наша визвольна війна опамятала нас трохи. Наша провідна інтеліґенція вкінці зрозуміла, що **ми програли визвольну війну головно тому, що наші міста були не наші.** Польське населення Львова, Борислава й інших міст помогло Польщі захопити Галичину.

Тепер уже маємо і товариства каменичних дозорців і товариства служниць, та їх праці все ще замало, щоб відробити втрачене. Ще багато наших служниць, осьтак як та, що про неї була мова на початку, не вміє дати собі іншої ради, тільки або втікає назад на село, або польщитися. Ще багато є навіть у Львові служниць, які стидаються свого роду, говорять по польськи, а як побачать дівчину в українській народній ноші і почують її українську мову, кличуть за нею: „Патш, пошла руска Маланка". Ще багато є до роботи, „пізний Іван" мусить удесятеро збільшити працю, щоб відробити втрачене, здобути назад наші міста.

ТЕПЕР ХОЧУТЬ „РЯТУВАТИ" СЛОВЯН!

Тепер, коли Чехія і Моравія дісталася під німецьку владу, польські ґазети розписуються багато про кривду, яку їх словянським братам заподіяло „ґерманське плем'я" та що чехи спасення сподіватися можуть лише від Польщі. Польща, мовляв, усе боронила словян.

Чи справді так? Бо історія вчить нас зовсім щось інше. Знаємо, що коли в 1848. р. південні словяни (серби, хорвати, словінці) виступили збройно проти своїх відвічних ворогів мадяр, а за ними піднесли зброю і наші закарпатські брати проти бутного мадяра, тоді поляки злучилися з мадярами і разом із ними вбивали сербів, хорватів, словінців і закарпатських українців. Колиж польських повстанців із їх ґенералом Бемом (в роду мадяр) побили австроугорські війська, тоді поляки в Галичині вдали щирих австрійських патріотів, висилали депутації до цісаря, які заявляли там, що поляки при цісареві вірно стоять і хочуть стояти. Рівночасно не забували очорнювати перед урядом українців як державних зрадників.

Як бачимо, добрі були з них політики.

В 1848. році оснувався був у Кромерижі **словянський клюб.** То того клюбу належали: чехи, українці, хорвати, серби і словінці, лише **не належали поляки.** В дні 17. січня 1848. року відбув клюб святочне прияття для гостей, які відвідали клюб: була там сербська депутація (ґенерал Стратимирович, Шуплікац, брат сербського воєводи, князь Михайло Обренович і ін.). Від українців був м. і. епископ Григорій Яхимович. Так позасідали дружньо українці з хорватами, чехи з дальматинцями, моравяни із сербами й ін., лише поляків не було. Кожний нарід за себе говорив, а за поляків і гадки не булоб, колиб **чех Ріґер був не пожалувався, що хоч поляки словянські брати, то із словянами не тримають.** Депутація південних словян розповідала, як з ними поводилися **мадяри,** точнісенько, як поляки з українцями.

Кожна делеґація і гості співали свої народні пісні, співали і українці свої пісні. Всі словяни кричали: „Хай живуть наші брати українці!"

Такі словянські товариства пооснoвували були і по інших містах австро-угорської монархії, нпр. у Празі („Словянська Липа"), в Оломуці, Загребі. Метою товариства було поширювати взаємно знання словянських мов, піднести добробут словянських народів за посередництвом виміни духових і матеріяльних словянських багатств і при помочі підтримки торговлі. „Словянська Липа" у Празі видала була до поляків відозву, щоби получилися з іншими своїми братами-словянами в дружні та братні союзи. Та поляки тоді зовсім не виязили були словянського братерства! Воліли получитися з відвічними ворогами словян, мадярами, і воювати проти словян: хорватів, сербів, словінців, українців. Щойно тепер, коли Ґітлер заявив, що Данціґ мусить належати до Німеччини, поляки кажуть, що вони словяни і будуть рятувати словянство.

Отже тому 90 літ поляки „словянофіли" виступили були проти словян разом із мадярами, таксамо і за наших днів. А саме коли Мадярщина в березні 1939. р. стала займати Карпатську Україну, а Словаччина проголосила вже була свою незалежність, поляки пішли збройно на Словаччину і забрали кілька словянських місцевостей. Тоді то словацькі політики в радіо і по часописах заявляли, що мають великий жаль до своїх „словяньскіх браці полякуф".

Чудо наслідковости.

Вона: Деколи ти виглядаєш як справжній мужчина, а деколи як баба. Як це воно так?

Він: Це, бач, наслідковість уродження. Половина моїх предків були мужчинами, а половина жінками.

—o—

Осторога.

Учитель до малого Івася, що щоденно дістає двійку в школі:

— Що сказав батько на твою двійку?

— Був злий, дуже злий. Якщо ви його зустрінете, то зійдіть йому з дороги...

Юозас Ґрушас.

З ЛИТОВСЬКОГО ПИСЬМЕНСТВА

(2)

МАНДРІВКА З ПЕРЕШКОДАМИ

Жінка замовкла. Такий рух руки затрівожив її. Зрозуміла, що не впору стала сварити на нього. Тому спитала лагідно:

— Може тобі слабо зробилося?

— Ой, слабо, слабо...

Це незаперечний доказ. Нема **сум**ніву, що то останки. Тако**го** ще не бачила його. Нараз **від**чула, що приходить смерть **до** її любого чоловіка. Жаль **щи**рий стиснув її серце. Тепер **ви**глядало їй усе зовсім інше, ніж у ночі, як засвічувала свячену свічку.

Та для чутливости не було часу. Шкода, то шкода, алеж бо то піст, пора така відповідна, спокійна. І все вже віддавна приготовлене. Щиро сказати, вже не так зле булоб, колиб тепер умер. Таж всеодно... приготовився. Щож із того, колиб умер у таку хвилину, коли ніхто не буде мати часу носа показати на похорон. Марта від дитини призвичаєна до порядку і задля будьякого жалю в серці не думала попадати в розпуку. Добре тямить, що віддалася за нього теж задля того порядку. Батько й мати так хотіли, казали.

Ввійшла у хату, не стукаючи, згідно з місцевим звичаєм, найближча сусідка Шавлісова, жінка трохи здивачіла, гостра на язик, одначе мила. У хаті обтрясла ноги зо снігу, сказала Слава Ісусу Христу та стала стогнати на свій спосіб:

— То, серденько, вже майже готовиться в дорогу... Я бачила телята самопас ходять, тому прийшла сказати... Може вже йому ліпше? Божа воля...

Господиня зрозуміла, що телята випустив новий парубок, який не вдався їй — чиста нездара.

— То вже раз парубок... Я найняла такого, що куди лише йде, там шкоду зробить...

Кінцем запаски обтерла лавку, попросила сусідку сідати та стала оповідати про хорого:

— Може ще один-два дні... не довго... я вже і свячену свічку світила вночі...

Сусідка підійшла до хорого, глянула, здвигнула плечима, потім зиркнула на господиню.

— Бачиш...

Постановила точно обрахувати, кілько осталось йому кроків тієї земської мандрівки. Ще раз кинула оком, як знавець, як добрий купець на вибраний товар, схилилася до вуха старця та прошептала:

— Може встанеш, сусідо?

Хорий протер заспані очі.

— Слабо, дуже слабо...

Сусідка вдарилася руками по боках і крадьки шарпнула господиню за рукав. Коли відійшли від ліжка хорого, стала доказувати:

— Бачиш, серденько... І нічого не приготовляєш. Вже конає, зараз умирає... Дивися, віддиху не може зловити. Скликай мерщій голосільниці. І пора тепер така підхожа.

Господині зробилося гаряче. Вже нітрохи не сумнівалася, що чоловік піде на той світ. Смерть, як на долоні. Шавлісова добре розуміється на таких справах.

Сусідка вийшла. Марта якстій взялася до роботи. Все мусить відбутися в порядку, як випадає. Священик був іще не так давно, то тепер уже не треба. Найпотрібніші тепер голосільниці. Якжеж чоловік міг би розставатися з цим світом без голосільниць? І пива ще треба. Вмирати то жінки поможуть йому і без пива, одначе сидіти при небіжчику без пива ніхто не хоче. Булоб навіть стидно господині. Що люди сказали би...

Парубкові, тому нездарі, казала робити пиво, а дівчину вислала у село, щоб спровадила голосільниці. Самаж стала вештатися по хаті, порядкувати ліжко хорого, зливати лавки, приготовляти свічки. Коли хата була заметена, накрила стіл скатертю. Таж зараз стануть збиратися...

Коли все впорядкувала, відідхнула з полекшею, як косар, коли скосив кілька покосів пшениці. Тепер не бачила вже ніяких перешкод для смерти. Ще раз розглянулася по хаті, чи не бракує чого. Вкінці підійшла до хорого:

— Ну, що?

Чоловік зойкнув кілька разів, ворухнувсь і промимрив:

— Умру вже... нині хіба...

— Бідненький... А ґолова не болить? — допитувалася, не звертаючи уваги на власні слова.

Та ось стали збиратися жінки. Всі чисто зодягнені. Очима знавців оглянули хорого, старалися обрахувати, кілько ще хвилин осталося цьому нещасникові.

— Так щож, дідусю, хочеш нас покинути? — заговорили на прощальну ноту, начеб вибиралися до Бразилії.

Та хорий, наче наперекір, не виявляв до них довіря. Правду сказати, здивувався, що прийшли голосільниці. Навіть сонливість покинула його. Можна було з лиця вичитати, що баби зробили на ньому не найліпше враження. Завертав очима, не розумів ще, чого вони тут прийшли. І замісць відповіди промимрив під носом:

— Гм...

— Бідний... видно, що вже останки — слова не може вимовити. Вже нема що і переконувати...

— Сусідко, починай, відспіваємо молебень.

— Тату, може засвітити свячену свічку? — питалася Марта, втираючи сльози запаскою, хоч, як ми бачили, не була схильна хвилюватися.

Та хорий боронився наче перед осами. Вимахував руками і бурмотів незрозуміло. Повага хвилини приневолила його зібрати всі сили. Голосільниці тимчасом оглядали свічки, перелистовували церковний співаник, потакували щось до себе, нетерпеливилися, коли нарешті пічнеться ця святочна хвилина: вмовляти хорому смерть. Інший гурток, що стояв трохи подальше, обговорював уже порядок молитов і справу похорону.

(Кінець буде).

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА ЧЕРВЕНЬ 1939 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	349:38
2.	158.51
3.	113.28
4.	81.39
5.	234.40
6.	31.82
7.	263.15
8.	225.98
9.	173.51
10.	166.22
11.	95.08
12.	124.53
13.	67.62
15.	29.51
16.	88.69
17.	36.30
18.	139.36
19.	14.87
20.	260.14
21.	130.14
22.	122.58
23.	57.71
24.	114.74
25.	97.30
26.	35.75
27.	61.35
28.	140.02
29.	168.13
30.	78.12
31.	171.25
32.	29.60
33.	110.08
34.	42.29
35.	70.24
36.	144.16
37.	97.57
38.	217.59
39.	378.21
40.	29.14
41.	21.18
42.	190.84
43.	63.80
44.	127.16
45.	292.97
46.	26.18
47.	49.23
48.	53.34
49.	72.01
50.	172.50
51.	52.57
52.	85.78
53.	91.50
55.	52.77
56.	153.38
57.	161.32
58.	161.06
59.	180.45
60.	37.06
63.	331.90
64.	119.26
65.	247.45
66.	111.60
67.	194.11
68.	19.56
69.	175.22
70.	272.69
71.	39.36
72.	63.00
73.	102.95
74.	93.56
75.	142.74
76.	309.35
77.	83.16
78.	191.85
79.	14.71
80.	44.22
81.	136.45
82.	62.63
83.	187.42
84.	141.98
85.	150.41
86.	223.15
87.	176.90
88.	36.18
89.	29.39
91.	349.08
92.	24.54
93.	50.63
94.	473.79
95.	39.92
96.	160.74
97.	171.79
98.	153.27
99.	192.30
100.	126.35
101.	42.56
102.	603.88
103.	120.11
104.	252.24
105.	175.76
106.	282.93
107.	34.00
108.	109.12
109.	141.91
110.	18.68
111.	35.61
112.	297.53
113.	66.73
114.	55.32
115.	21.75
116.	62.55
117.	122.02
118.	81.71
119.	37.82
120.	169.47
121.	154.02
122.	55.45
123.	167.81
124.	104.72
125.	101.53
126.	96.96
127.	165.49
128.	24.21
129.	38.42
130.	415.16
131.	17.50
132.	162.10
133.	226.25
134.	94.15
135.	70.42
136.	211.75
137.	182.30
138.	74.91
139.	118.84
140.	83.60
142.	129.87
143.	149.27
144.	53.95
145.	57.32
146.	163.03
147.	553.48
148.	31.78
149.	61.50
150.	46.87
151.	130.82
153.	9.57
154.	39.08
155.	479.74
156.	153.76
157.	22.81
159.	75.21
160.	122.31
161.	194.97
163.	133.64
164.	175.68
165.	38.55
166.	52.73
167.	129.43
168.	206.68
170.	187.01
171.	37.15
172.	39.14

Відділ	Заплатив
173.	88.50
174.	29.91
175.	219.46
177.	126.88
178.	71.61
179.	226.42
180.	54.04
181.	116.10
182.	183.80
184.	21.90
185.	83.97
187.	39.67
188.	44.18
189.	8.07
190.	40.77
191.	155.11
192.	146.92
193.	100.00
194.	34.11
195.	56.15
196.	54.38
197.	34.39
198.	62.23
199.	38.69
200.	187.08
201.	45.73
202.	39.67
204.	1,019.35
205.	19.85
206.	473.79
207.	70.62
209.	77.23
210.	100.29
211.	195.20
212.	63.28
213.	321.31
214.	39.36
215.	26.28
216.	32.91
217.	432.70
218.	262.35
219.	226.70
220.	166.13
221.	588.47
222.	15.81
223.	327.72
224.	34.80
225.	19.68
226.	65.08
227.	59.09
229.	190.95
230.	191.35
232.	62.67
234.	187.00
235.	143.05
236.	169.19
237.	248.50
238.	231.95
239.	332.38
241.	80.77
243.	75.98
244.	21.89
245.	107.76
246.	67.01
247.	259.11
248.	67.04
249.	39.30
250.	33.18
253.	98.05
254.	158.65
255.	63.46
256.	67.08
257.	33.79
258.	30.72
259.	205.42
261.	15.20
262.	79.62
263.	55.01
265.	41.22
266.	96.83
268.	132.82
269.	37.67
270.	232.09
271.	91.80
272.	27.71
273.	147.64
274.	227.30
275.	90.78
276.	367.02
277.	290.60
278.	43.75
279.	18.76
280.	220.49
281.	119.14
283.	137.41
284.	89.52
285.	16.95
286.	47.13
287.	16.03
288.	256.80
289.	38.08
290.	67.35
291.	194.66
292.	612.29
293.	83.09
294.	41.45
295.	190.60
296.	285.69
298.	95.57
299.	75.40
300.	138.51
301.	162.44
302.	10.11
303.	69.59
304.	71.64
305.	73.29
306.	34.94
307.	32.88
308.	112.86
309.	35.08
310.	98.34
311.	22.86
312.	88.49
313.	8.87
314.	27.76
316.	289.42
317.	91.38
318.	140.19
319.	90.20
320.	131.01
321.	71.96
322.	60.03
323.	79.78
324.	177.54
326.	117.65
327.	43.52
329.	11.22
330.	252.74
331.	65.79
333.	112.05
334.	243.29
336.	223.61
337.	22.44
338.	278.62
339.	101.73
340.	21.26
341.	35.24
342.	179.29
343.	76.88
344.	82.38
345.	92.88
347.	141.15
348.	30.03
349.	50.81
350.	151.39
351.	47.11
352.	108.68
353.	42.51
354.	16.03
355.	66.18
356.	31.80
357.	62.70

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
358.	80.15	391.	2.96
359.	75.87	392.	21.53
360.	14.29	393.	140.24
361.	1,210.81	395.	11.06
362.	63.78	396.	104.72
363.	116.35	397.	14.49
364.	477.64	398.	34.68
365.	76.13	399.	22.84
366.	22.02	400.	91.31
367.	320.54	401.	45.09
368.	42.09	402.	16.48
369.	243.88	403.	286.12
370.	238.41	404.	66.44
371.	211.46	405.	119.40
372.	51.37	407.	58.77
373.	40.28	408.	31.29
374.	63.03	409.	71.80
375.	110.30	410.	14.44
376.	27.03	411.	51.90
377.	17.53	413.	25.66
378.	31.21	414.	8.65
379.	101.94	415.	14.41
380.	26.45	416.	54.79
381.	29.50	417.	5.13
383.	225.83	418.	5.39
384.	38.11	419.	55.97
385.	272.23	421.	30.26
386.	46.55	422.	17.00
387.	24.10	423.	10.16
388.	174.59	424.	11.74
389.	31.58	425.	8.75
390.	95.19	426.	13.54

Доплачено до вкладок членів Згоди Братств 375.08

З місячних вкладок нових родів обезпечення $47,176.48

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	12.00	221.	8.20
2.	4.29	225.	14.54
3.	2.42	230.	3.81
8.	98	234.	20.21
19.	1.58	237.	2.68
28.	12.03	243.	18.23
30.	11.32	245.	3.08
33.	7.91	257.	3.87
37.	16.20	262.	1.41
39.	35.57	268.	2.93
65.	14.02	274.	1.49
69.	1.36	275.	5.06
70.	3.80	276.	3.54
83.	2.86	277.	2.02
101.	2.84	278.	1.15
102.	4.96	283.	1.53
106.	7.23	284.	90
108.	8.61	286.	36.07
112.	6.53	288.	2.40
117.	4.46	292.	1.83
125.	3.61	298.	3.05
127.	5.65	305.	8.31
139.	2.35	316.	1.41
142.	10.37	321.	5.01
143.	11.25	322.	1.31
147.	28.16	334.	2.28
151.	6.04	336.	7.99
161.	1.92	342.	20.33
170.	12.93	345.	2.65
177.	126.48	349.	5.24
181.	1.57	358.	1.62
185.	6.68	361.	2.48
189.	3.49	367.	3.51
194.	81	370.	13.57
206.	5.45	371.	1.30
209.	4.26	384.	28.93
216.	14.85	388.	17.56
217.	2.74		

З місячних вкладок старого роду обезпечення	$ 671.08
З місячних вкладок від членів	$47,847.56
Процент від бондів	6,654.50
Процент від морґеджів	8,680.89
Процент від позичок	695.31
Заробок на бондах	1,044.00
Процент від нотів	71.44
Продаж ювилейних книжок	55.75
Зворот виплаченої нагороди з молод. деп. до У. Н. С. за нових членів	2,360.05
Зворот виплаченої нагороди молод. деп. до У. Н. С. для предсідників і касієрів	339.50
Сплата грошевого звороту	353.00
Зворот позички до народного фонду	20.00
Зворот степендії-позички В. Мішанця, в. 363	25.00
Перенос резерви зо старого роду обезп. до нових родів за переписаних членів	169.00
Залегла вкладка за члена Згоди Братств	1.25
Сплати морґеджів	6,342.41
Продаж і виміна бондів Н. О. L. С.)	243,225.63
Сплати позичок	953.07
Сплата нота	25.00
Уневажнена допомога спортовій дружині	39.10
Рент від реальностей	12,611.75
Сирітські части по бл. п.:	
в. 207 Мельник Анна	700.00
в. 277 Нестерук Іван	424.88
Разом	$332,639.09

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 39 Бура Текля	$ 250.00
в. 63 Дзюля Микола	1,000.00
в. 77 Мартиняк Ілля	300.00
в. 98 Малимін Андрій	1,000.00
в. 98 Демянчук Микола	1,000.00
в. 112 Крива Марцеля	500.00
в. 123 Дзецюх Петро	1,000.00
в. 133 Лях Катерина	250.00
в. 136 Попівчак Михайло	1,000.00
в. 186 Фриц Катерина	1,000.00
в. 207 Мельник Анна	1,000.00
в. 217 Томчак Анна	500.00
в. 247 Качмар Стефан	500.00
в. 247 Качмар Стефан	1,000.00
в. 277 Нестерук Іван	500.00
в. 301 Николишин Анна	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду нових родів обезп.:

Грошеві звороти нових родів обезпечення	651.07
Дивіденда для членів	180.77
Кошти правні	42.85
Доплачено до бондів	13.60
Процент на закуплених бондах	756.71

Виплати посмертного фонду старого роду обезпечення:

Перенос резерви за членів переписаних зо старого до нових родів обезпечення	169.00

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

в. 91 Подлужний Петро	89.39
в. 100 Крісто Катерина	358.44
в. 124 Ковалик Михайло	135.63
в. 130 Скібінський Михайло	947.58
в. 133 Скібяк Розалія	85.57
в. 149 Тобіяш Йосиф	64.38
в. 218 Коваль Іван	269.00
в. 219 Дудник Михайло	500.00
в. 237 Лебіщак Пазя	68.10
в. 276 Зидран Ірон	64.41
в. 326 Сворень Василь	103.38
в. 336 Воробель Антін	216.50

Інші виплати сирітського фонду:

Доплачено до бондів 6.00

Запомоги з запомогового фонду:

в. 3 Федуняк Марія	35.00
в. 4 Пупчик Микола	35.00
в. 11 Васильовський Кароль	35.00
в. 23 Винник Ксеня	25.00
в. 26 Педех Іван	35.00
в. 28 Давид Андрій	35.00
в. 28 Фірман Роман	35.00
в. 29 Ґрозьо Анастасія	35.00
в. 50 Саляк Анна	25.00
в. 51 Ватицький Роман	50.00
в. 56 Федчак Григорій	35.00
в. 63 Гутман Михайло	35.00
в. 69 Кука Стефан	35.00
в. 78 Стиців Теодор	35.00
в. 101 Кузів Федор	35.00
в. 105 Луцищин Петро	35.00
в. 108 Фурґалевич Андрій	25.00
в. 108 Дзят Іван	35.00
в. 117 Ровінський Іван	25.00
в. 122 Пілюк Іван	35.00
в. 135 Мовчан Андрій	35.00
в. 136 Пшеничка Йосиф	35.00
в. 142 Вілінський Гавриїл	50.00
в. 147 Цебенко Стефан	35.00
в. 162 Демкович Пилип	35.00
в. 164 Бундз Параскевія	25.00
в. 176 Андревс Юрій	25.00
в. 204 Гарматюк Стефан	35.00
в. 214 Зеліско Феня	25.00
в. 223 Стецула Василь	50.00
в. 223 Дрозд Петро	50.00
в. 227 Цап Петро	35.00
в. 229 Ґураль Іван	35.00
в. 239 Дідик Іван	40.00
в. 242 Сухина Андрій	35.00
в. 246 Кондрат Андрій	35.00
в. 248 Пахольчишин Григ.	35.00
в. 251 Щупак Йосиф	35.00
в. 270 Яцків Анастасія	25.00
в. 274 Макарищ Теодор	35.00
в. 278 Турчин Семен	35.00
в. 281 Драґанчук Юлія	25.00
в. 288 Данилюк Теодор	75.00
в. 292 Михайлюк Іван	20.00
в. 316 Ґой Данило	50.00
в. 333 Савчук Настуня	25.00
в. 338 Критська Марія	25.00
в. 349 Кусик Елисавета	35.00
в. 352 Ковальчук Анна	25.00
в. 361 Камінський Стефан	35.00
в. 367 Шихворост Яків	50.00
в. 370 Рошко Микола	15.00
в. 383 Пуха Василь	50.00
в. 385 Скобар Іван	25.00

Виплати народного фонду:

Вислано через Обєднання допомогу Рідному Краєві згідно з ухвалою головного річного засідання, а то:

Інваліди	100.00
Просвіта	100.00
Політичні вязні	100.00
Нац. Музей у Празі	50.00
Нац. Музей у Львові	50.00
Сироти у Львові	50.00

Виплати конвенційного фонду:

Процент на закупл. бондах	39.47
Доплачено до бондів	6.00

Виплати з фонду Згоди Братств:

Доплачено до місяч. вкладок членів Зг. Бр.	375.08

Виплати адміністраційного фонду:

Укр. Пресова і книжкова Сп. за орган	3,595.00
Нагороди за нових членів	3,412.13
Платня головного уряду	825.00
Лікарі за нових членів	771.00
Спортова акція	613.35
Світова вистава в Ню Йорку	600.00
Рент за офіси У. Н. С.	500.00
Закупно черенок і направи друкарських машин	477.61
Платня помічних сил	391.39
Прибори для відділів і членів	229.53
Кошти подорожей і репрезентації	212.85
Видатки канцелярійні, почта, телефон і т. п.	204.22
Кошти правні при інвестиціях	187.50
Укр. Пресова і книжкова Сп. за друки і праці	89.73
Головний лікар	50.00
Канцелярійні прибори	48.27
Фотографічні знимки членських аплікацій	25.80
Асекураційні журнали і звіти	10.75
Стейт за лайсенс	10.00
Оправа місячних книг	8.50
Книга для рекорду відділів	7.75

Інші виплати:

Податок, вода, світло і інші видатки на реальностях	4,780.49

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	232,755.63
Позички членам	7,290.23
Разом	$276,399.66

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем травня 1939 осталася	$224,606.86
Прихід за червень	332,639.09
Разом	$557,245.95
Розхід за червень	276,399.66
Готівка з кінцем червня 1939 остається	$280,846.29

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 280,846.29
Морґеджі	1,412,412.08
Бонди	1,511,821.06
Реальности	1,161,751.12
Позички	575,046.79
Друкарня і книгарня	18,283.59
Ноти	2,900.00
Разом	$4,963,060.93

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпечення	$4,148,184.82
Запомоговий фонд	80,243.01
Адміністраційний фонд	180,551.65
Народний фонд	2,525.04
Конвенційний фонд	29,188.98
Contingent Fund for protection of Ins. & Mort.	224,483.00
Посмертний фонд старого роду обезпечення	69,012.11
Резервовий фонд	11,673.92
Сирітський фонд	174,535.79
Фонд Згоди Братств	42,662.61
Разом	$4,963,060.93

М. Мурашко, гол. предсідник
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	11.03	106.	9.45
2.	2.02	107.	1.40
3.	2.05	108.	2.70
4.	1.80	109.	6.30
5.	5.40	110.	68
6.	2.13	112.	11.37
7.	19.12	113.	2.70
8.	11.48	114.	1.35
9.	10.80	115.	2.00
10.	2.01	116.	7.00
11.	12.85	117.	1.35
12.	1.35	118.	2.70
13.	11.02	120.	6.55
16.	4.75	121.	11.48
18.	1.15	122.	2.63
20.	10.80	123.	6.53
21.	9.00	124.	5.17
22.	5.93	125.	11.08
23.	2.03	126.	5.63
24.	7.68	127.	7.20
25.	1.60	128.	2.96
26.	2.70	129.	45
27.	70	130.	18.50
28.	6.30	132.	4.50
29.	9.25	133.	2.84
30.	8.10	135.	4.05
31.	6.15	136.	16.88
33.	19.80	137.	10.35
34.	3.37	138.	3.78
35.	90	139.	3.60
36.	10.28	140.	6.55
38.	8.55	142.	17.35
39.	17.78	143.	6.14
40.	1.35	144.	2.08
42.	8.10	145.	6.40
43.	1.80	146.	3.83
44.	10.12	147.	30.60
45.	12.15	148.	2.78
46.	45	149.	2.25
47.	2.95	150.	14.40
48.	2.70	151.	7.20
50.	11.02	154.	1.15
51.	23	155.	14.20
52.	3.10	156.	10.05
53.	5.00	159.	3.60
55.	2.50	160.	4.28
56.	12.65	161.	7.00
57.	8.80	163.	3.33
58.	6.75	164.	28.80
59.	11.50	165.	6.75
60.	1.80	167.	10.58
63.	17.78	168.	2.95
64.	6.75	170.	8.55
65.	10.50	171.	6.98
66.	45	172.	8.78
67.	7.42	173.	4.58
68.	45	174.	3.60
69.	1.58	175.	15.30
70.	6.53	177.	1.94
71.	3.88	178.	3.33
72.	2.70	179.	10.80
73.	3.60	180.	13.28
74.	6.75	181.	25
75.	7.87	182.	3.60
76.	15.30	185.	6.10
77.	6.30	187.	45
79.	90	188.	4.10
80.	2.03	191.	6.55
81.	4.75	192.	6.75
82.	2.95	193.	3.29
83.	9.25	194.	1.13
84.	1.60	196.	2.70
85.	16.20	198.	2.20
86.	8.33	199.	68
87.	6.53	200.	17.10
89.	1.35	201.	4.50
90.	16.20	204.	92.03
91.	14.20	205.	3.60
92.	1.92	206.	23.63
93.	1.35	209.	1.15
94.	17.55	210.	1.58
95.	3.53	211.	10.15
96.	11.25	212.	3.15
97.	11.70	213.	12.85
98.	3.40	214.	90
99.	12.10	217.	11.70
100.	2.25	218.	7.43
102.	26.55	219.	13.73
103.	3.37	220.	7.20
104.	4.70	221.	35.33
105.	10.58	222.	1.40

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
223.	31.05	322.	1.15
225.	2.03	323.	6.75
227.	68	324.	3.38
229.	10.60	326.	4.73
230.	16.03	327.	2.93
232.	4.95	329.	25
234.	11.03	330.	10.80
235.	9.45	331.	5.65
236.	6.97	333.	5.48
237.	9.45	334.	9.68
238.	17.70	336.	7.63
239.	31.05	338.	16.20
241.	1.80	339.	3.95
243.	8.83	340.	1.00
244.	1.35	341.	3.15
245.	4.50	342.	7.20
246.	1.58	344.	3.15
247.	10.15	345.	5.20
248.	5.65	347.	9.25
250.	1.35	348.	3.60
253.	3.15	349.	4.50
254.	11.25	350.	5.28
255.	3.40	351.	68
256.	3.15	352.	4.05
257.	1.58	353.	1.80
258.	5.17	354.	1.35
259.	8.33	355.	1.15
262.	3.74	356.	1.35
263.	90	357.	1.80
265.	90	358.	4.68
266.	4.73	359.	5.63
268.	4.28	361.	77.40
269.	2.25	362.	8.35
270.	9.70	363.	9.00
271.	6.10	364.	16.20
272.	4.50	365.	9.90
273.	2.70	366.	2.25
274.	10.15	367.	9.45
275.	2.70	368.	75
276.	15.43	369.	13.75
277.	20.48	370.	4.95
278.	1.15	371.	9.00
279.	1.58	373.	3.60
280.	13.05	374.	1.80
281.	9.10	375.	7.20
283.	8.10	376.	90
284.	2.05	377.	1.35
286.	2.70	378.	2.58
287.	1.58	379.	9.90
288.	8.78	380.	7.42
289.	2.93	381.	1.35
290.	1.40	383.	12.83
291.	20.25	384.	6.90
292.	36.22	385.	11.70
293.	2.25	386.	6.50
294.	1.57	387.	25
295.	6.98	388.	13.05
296.	8.77	389.	1.58
298.	70	390.	14.17
299.	2.70	392.	90
300.	6.08	393.	25.88
301.	4.40	396.	75
302.	1.15	398.	90
303.	3.38	399.	25
304.	90	400.	13.30
305.	3.83	401.	90
307.	70	402.	68
308.	90	403.	4.05
309.	90	404.	1.35
310.	2.95	405.	3.15
311.	1.15	406.	13.95
312.	5.63	407.	90
313.	25	411.	70
314.	45	413.	3.60
316.	7.43	414.	43
317.	3.25	415.	5.68
318.	7.20	419.	9.00
319.	10.35	421.	3.60
320.	5.40	422.	2.92
321.	4.50	425.	2.48

З місячних вкладок від членів	$ 2,371.35
Зо звільнення членів від плачення вкладок (дивіденда)	30.50
Процент від бондів	875.13
Процент від морґеджів	628.93
Рент від реальностей	788.50
Сплати морґеджів	556.42
Виміна і прдоаж бондів	52,952.81
Разом	$58,203.64

РОЗХІД:

Виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти нових родів обезпечення	$ 59.77
Звільнення членів від плачення вкладок (дивіденда)	18.30
Доплачено до бондів	6.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Нагорода за нових членів (звернено до У. Н. С.)	2,360.05
Нагорода для предсідників (звернено до У. Н. С.)	339.50
Укр. Пресова і Книжкова Сп. за укр. тижневик	475.00
Платня помічних сил	396.59
Видатки канцелярійні, почта і т. п.	50.00
Укр. Пресова і Книжкова Сп. за праці і друки	35.00
Звільнення членів від плачення вкладок (дивіденда)	12.20
Доплачено до бондів	2.40
Лікарі за нових членів	2.00

Інші виплати:

Податок, вода, опал, світло і інші видатки на реальностях	255.75

Інвестиції:

Виміна бондів Н.О.L.С.)	32,057.81
Разом	$36,070.37

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем травня осталася	$ 55,788.76
Прихід за червень	58,203.64
Разом	$113,992.40
Розхід за червень	36,070.37
Готівка з кінцем червня 1939 року остається	$ 77,922.03

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 77,922.03
Морґеджі	156,950.41
Бонди	160,787.07
Реальности	55,650.92
Позички	186.00
Разом	$451,496.43

Стан довжний:

Посмертний фонд	$351,100.25
Адміністраційний фонд	100,396.18
Разом	$451,496.43

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

Степан Гаврилюк.

ДУМКИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ВИШИВКУ

Український нарід створив один з найбагатших фолькльорів Европи. Народне мистецтво належить у всіх його ділянках, чи то буде ноша, меблярство, килимарство чи вишивка, до дуже оріґінальних і характеристичних проявів артистичного хисту українського народу.

Оглядаючи нашу народню вишивку в житті чи в музею, подивляємо її артистичні вартості.

Колиб, говорячи про мистецьку культуру нашого села, поставити питання:

1) Як високе є чуття краси українського народу?

2) Як високе є чуття лінії і пропорційности?

3) Які чинники могли школити ці чуття?

4) Як сильна є культурна могутність українських етнічних ґруп? —

то відповідь на ці питання знайдемо, розглядаючи саму українську вишивку.

Здається, що саме походження вишивки є візантійське. Існує ряд візантійських мозаїк, яких особи мають на рукавах сорочок окраси, що як орнаментом так і положенням дуже схожі на вишивки. Таку мозаїку має церква Сан Вітале в Равенні (6. вік по Хр.). Постать цісаревої Теодори має на рукаві прикрасу, дуже подібну до вишивки. Вишитий рукав має також ангел з Благовіщення з Нерушимої Стіни Софійської Катедри в Києві. Збірка візантійсько-українських ікон „Національного Музея" у Львові зберігає багато творів, на яких одяги святих вишивані. (Хусти Вероніки, сорочки Христа-дитяти і т. д.).

Думка, що може саме існуюча в народі вишивка відбилася на нашій іконографії, не видержалаб критики, бо українська іконографія візантійського стилю не відзеркалює ні тодішнього будівництва, ні побуту. В ній не відбилася ноша народу, що, маючи гостру зиму, мав ношу, відповідну до клімату. Що в українській візантійській іконографії не відзеркалилося (навіть частинно) тогочасне життя, видно в цьому, що коли тлом акції в іконі є архітектура, то вона цілком нереальна, астатична і нельоґічна. Це звичайно обчислений на лінійні ефекти зліпок найріжнороднїших архітектурних елементів мурів, дахів і луків, що в житті не існували. Факт, що в нашій іконографії не відбилися, хоч в приблизній подібності, наші княжі церкви, вказує на незацікавлення цього мистецтва „земними справами". В нашій тогочасній іконографії не відбився також наш краєвид. З цього можна бй заключити, що вишивка прийшла до нас з візантійською культурою і з нею поширилася. Припускати, що вона вже існувала в народі і звідсіль увійшла в іконографію, майже неможливо.

Однак, не зважаючи на це, деб не лежав початок української вишивки, нинішній її високий рівень є безумовно заслугою української школи. Що кидається в вічі, оглядаючи народні вишивки, це факт, що в них народня артистка майже ніколи не намагається бути реалісткою. Їй ніколи не залежить на тому, щоб дати у вишивці ростинний мотив, вірну копію природних ліній і кольорів. В українських вишивках переважає гін до стилізації. Цей гін до стилізації і відсутність бажання фотографічно копіювати природу (брак намагання тінювати мотиви, держатися їх натуралістично, придержуватися природніх красок властивих взятому з природи мотивові, як „рожі", „дубовий лист" чи „вербовий лист" — свідчать про велике мистецьке знання народньої артистки, що не конче мусить дати вести себе природі за руку, творячи, як вона творить, але, відчуваючи мистецькі ефекти ліній, знаючи права гармонії красок і пропорцій площ, творить мистецтво, що обертається в сфері абстракту й зближується своїми вартостями до музики й архітектури. А це свідчить про високу культуру народу.

Що поза правдоподібними впливами візантійського декоративного мистецтва, яке мусіло мати вплив на нашу вишивку, найбільше завдячує ця ділянка мистецтва власному хистові народу, свідчать назви вишивок.

Взори мають такі назви, як „барані роги", „рожі", „метелики", „вербовим листом", „вовча лабка", „конюшинкові", „яблінові", „мачкові", „павукові", „ягідкові", „котячі лабки", „українські з виноградом" і т. д. Назви вказують недвозначно, що народня артистка брала з природи свої мотиви, перестилізовуючи їх.

Крім мотивів, яких підставою є рістня і в меншій мірі звірячий світ, маємо в вишивках також ґеометричні взори з назвами „кривульчик", „хрестикові", „звізди", „кнігинкові", „рідкі", „нумерові" і т. д.

Барвні ефекти вишивок нераз незвичайно смілі і несподівані. Лінія звичайно ведена цікаво і зо знанням лінійних контрастів. Пропорції декоративних площ по мистецьки відчуті. Все разом дає мистецькі твори, що дуже додатньо свідчать про культуру народу.

У вишивках проявляється також культурний звязок українського народу і його нераз далеко від себе віддалених етнічних ґруп. Є взори, що таксамо, як у Великій Україні, існують на Покутті й Гуцульщині. (Напр. взір „звізди" або „українські з виноградом"). Взір „барані роги", що існує на Покутті, є також у Карпатській Україні.

Відносно народніх вишивок, треба підкреслити цікавий факт, що рисунок даного взору, вишиваний у багатьох селах, дуже мало зміняється; одначе кольорит майже все інший.

Дальше цікаве є, що кожне село доходить до власного, відрубного кольориту своїх вишивок. (Напр., у Космачі кольорит є жовто-золотавий, у Балинцях рубіновий і т. д.).

Аналіза мистецьких елементів української вишивки дозволяє заключити, що:

1. Візантійські впливи відбилися в українській вишивці. 2. Що велику ролю відограв у вишивці власний хист народу і йому передовсім завдячуємо високий рівень цеї ділянки нашого мистецтва. 3. Що рисунок вишивки (передаваний з покоління в покоління) мало зміняється, а кольорит стало. 4. Що кожне село змагає до власного кольориту. 5. Що ці самі рисункові мотиви можна стрінути на далеких від себе етноґрафічних землях України. — („Новий Час").

В робітні.

Бос: В мене підчас праці не вільно курити.

Робітник: Можете завважати, що я ніколи не працюю, як курю.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА ЧЕРВЕНЬ 1939 РОКУ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано отсі нові відділи У. Н. Союзу:
Відділ ч. 282, в Вілкс-Бері, Па.
Відділ ч. 427, в МекАду, Па.
Відділ ч. 428, в Давнерс Ґров, Ілл.
Відділ ч. 429, в Фрійланд, Па.
Відділ ч. 430, в Гейзелтон, Па.
Відділ ч. 431, в Аліквіпа, Па.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Шарій Франко.
В. 5. Давгелов Марія.
В. 6. Мигаль Олена.
В. 9. Трияновська Марта, Лучканин Семен, Драгущак Михайло, Крисок Чарлс.
В. 22. Телизин Никола, Попель Олекса, Попель Лев, Мельник Григорій, Любас Катерина.
В. 45. Панамаренко Іван, Гарасим Тілій, Качур Стефан, Савка Іван.
В. 48. Негребецька Олена, Ковнацький Іван, Ковнацька Емілія, Негребецький Іван.
В. 50. Гармич Стефан, Бурич Мартин.
В. 63. Кухта Марія.
В. 70. Плечон Михайло, Костик Петро.
В. 71. Дзьонсон Йосиф.
В. 74. Ліско Юлія.
В. 76. Діворкан Михайло, Діворкан Ольга, Тисоський Михайло, Диворкан Марія, Тисоська Марта, Тисоська Анастазія, Тисовський Никола.
В. 85. Морис Юрій, Ґалаґер Анеля, Марлович Анна.
В. 98. Оравич Аловишис Б.
В. 102. Гнатяк Михайло, Улан Антін.
В. 104. Зелвак Володимир.
В. 106. Дзюган Ольга.
В. 112. Лазука Рей.
В. 120. Кобалій Верґенія, Кобалій Юрій.
В. 125. Любас Марія, Коваль Марія, Гаврилюк Ендозія, Маринів Анеля.
В. 130. Дячун Марта.
В. 134. Дупілька Ева, Кунчьо Анна, Лобер Текля.
В. 144. Гуньдзо Олена.
В. 147. Лабатій Стефан, Лаґоський Петро, Вороняк Іван.
В. 155. Ілек Ольга, Ревуцька Катерина, Фетчишин Іван, Лишин Стефан, Лопасанська Емілія, Колодій Олена.
В. 156. Яцек Никола, Дмитровська Катерина, Страґ Ксеня, Яцек Анна.
В. 159. Камінська Елизавета.
В. 161. Михалишин Мартин.
В. 163. Нагірна Марія.
В. 164. Орам Іван, Костов Олекса, Костов Никола, Пуксен Антоній, Пуксин Іван, Малек Карл, Скротський Ярослав о., Ґелетій Іван.
В. 168. Тимко Марія.
В. 175. Плекан Анна, Мус Іван.
В. 179. Паращак Іван, Була Марія, Добромільський Михайло.
В. 193. Пухальська Анеля.
В. 204. Зиразка Вілям Володимир, Кучма Юлія, Якимів Марія.
В. 205. Рабик Михайло.
В. 206. Риміник Зофія, Маленчук Іван.
В. 218. Калка Михайло.
В. 219. Прокопович Іван, Прокопович Юрій.
В. 223. Гринків Теодор.
В. 224. Бурій Марія.
В. 230. Периш Тома.
В. 239. Курко Володимир, Федороф Іван.
В. 245. Ґулґун Стефан, Трух Іван.
В. 253. Федорів Анна, Слепецький Кароль.
В. 254. Бендас Йосиф.
В. 264. Галущак Павло, Залецький Михайло.
В. 277 Кренецький Михайло, Молодеський Анна, Ковальский Антін.
В. 282. Данько Сузан, Зінковська Анна, Возняк Марія, Данько Анна, Лаврик Стефанія, Помес Марта.
В. 284. Мартиченько Михайло.
В. 287. Войчишин Тома Едвард, Стельмах Михайло, Стельмах Микола.
В. 288. Симич Юрій, Кішпан Петро, Мандзій Зофія, Головка Ольга.
В. 292. Жуґера Василь, Стружовський Іван Г., Побутський Стефан о.
В. 296. Мадюк Евген А., Мадюк Мирослава, Мадюк Ірина, Мадюк Ольга.
В. 306. Мигович Михайло, Сенишин Юрій.
В. 316. Лапінський Станислав.
В. 336. Кузик Анна, Воланська Наталія, Воланський Стефан, Воланський Василь, Войнич Яків.
В. 341. Бандура Дмитро Юрій.
В. 348. Періш Верґенія Анна, Стагура Йосифа.
В. 352. Момот Михайло, Момот Йосифа.
В. 361. Байовський Йосиф, Полче Григорій, Мира Іван, Польчинський Еленора, Ганчар Марія, Бойко Петро, Ґрицус Олекса.
В. 362. Лесенько Науш.
В. 363. Мацкула Катерина.
В. 364. Красно Йосиф.
В. 379. Куч Юліян.
В. 383. Фонтейн Павлина, Сабо Михайло, Гусько Павлина.
В. 390. Савяк Ольга, Бойко Марія, Чучелов Іван, Чучелов Ева, Бойко Володимир, Бойко Михайло А.
В. 393. Мізин Дмитро, Войцеховський Йосиф, Сенів Михайло В.
В. 395. Беднарчук Наталія, Матвіко Іван Н., Палц Никола, Цізма Стефанія.
В. 398. Сич Анна, Некига Володимир, Стензел Григорій.
В. 399. Масон Генрій Йосиф.
В. 403. Гавриляк Юрій.
В. 406. Калин Роман.
В. 413. Гинда Іван, Рудзінський Михайло.
В. 417. Грабська Марія.
В. 421. Сенів Іван Михайло, Міцель Іван, Сенів Андро.
В. 423. Зборовський Михайло, Гамаляк Іван, Загарчик Марія, Загарчик Анна.
В. 425. Бондер Іван мол.
В. 426. Лаврів Омелян С., МкҐінлій Доминик.
В. 427. Масчак Анна, Мельник Анна, Михалишин Марія, Капітула Іван А. Кріль Никола, Кріль Михайло, Кріль Анна, Роговський Петро, Михалишин Михайло.
В. 428. Бараболяк Марія, Бараболяк Анеля, Бараболяк Зофія, Гладій Петро, Чонко Розалія, Чонко Марія, Гладій Володимир, Ардел Маріон, Ардел Анна В., Ардел Вілям Г., Николаїшин Танасій, Николаїшин Юлія.
В. 429. Ґронський Іван, Спок Іван мол., Ґронський Михайло, Пінгар Ірина, Пінгар Едмунд, Мороз Олена, Шпок Вілям.
В. 430. Янковський Володимир, Темчатин Василь Іван, Бурщак Михайло М. Д., Дран Марія, Дріль Патрися, Поланський Володимир, Попяк Марія, Костюк Марія.
В. 431. Бач Анна, Чарнецька Юлія, Бур Павло, Антоник Чарлс О., Бар Никола, Бач Володимир, Бараник Анна, Бур Марія, Санко Іван, Бараник Никола, Ятчишин Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Юрцаба Лешко.
В. 6. Ворибіль Андрій.*
В. 7. Сталгайтис Антін.*
В. 15. Чорній Катерина, Мураль Анна, Мураль Марія.
В. 21. Пуфка Емілія.
В. 25. Онуляк Ольга.
В. 37. Слищ Юлія, Кінащук Агафія.
В. 41. Щепаняк Михайло.
В. 46. Батюк Антін.
В. 76. Рубас Стефан, Запотоцький Михайло.
В. 78. Фіняк Яків.
В. 82. Саміло Григорій.*
В. 83. Ґаздун Володимир.*
В. 125. Лоїк Олена.
В. 170. Лесобей Григорій.
В. 176. Зелінка Василь, Ґрошек Яків.*
В. 185. Матійчак Ефрозина.
В. 193. Трач Петро,* Трач Теодор.
В. 213. Коваль Іван.
В. 219. Дорошенко Григорій.
В. 229. Процик Іван.
В. 235. Тимяк Марія.
В. 238. Шефранський Павло.*
В. 251. Буй Стелля.
В. 284. Тирпак Никола, Тирпак Юлія.
В. 307. Карнаух Онисим, Карнаух Анна.
В. 219. Пшик Анна, Пасченько Андрій, Піціль Василь, Стасінчук Марія, Стасінчук Олекса.
В. 326. Фордина Марія.
В. 335. Степанчук Никола, Степанчук Марія.
В. 361. Борак Василь, Левків Петро, Опришко Стефан, Бих Віктор 2.
В. 365. Кашицький Іван.
В. 406. Кщивінська Анна, Скубій Кирило.
В. 412. Фудзак Михайло.
В. 421. Кіндрат Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 36. Петрів Анастазія.
В. 75. Мандзин Михайло,* Мандзин Стефан.
В. 106. Лев Марчук.*
В. 130. Серединська Евдохія, Серединський Іван.
В. 204. Чайка Марія, Гавриляк Стелля, Гавриляк Михайло Р.
В. 239. Вочок Франко.
В. 273. Профета Володимир, Білинський Володимир о., Лаврів Олекса.
В. 276. Федаш Володимир.*
В. 282. Лукач Катерина.
В. 343. Квасниця Емілія, Дмитрик Марія.
В. 413. Свинчак Марія, Свинчак Пелагія.
В. 427. Мельник Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 50. Бурич Анна, Каршин Наталка, Яців Василь,* Ходоровська Франка, Долик Володимир.*
В. 220. Сахно Вілям,* Саган Петро,* Саган Марія.
В. 247. Занковський Володимир.*
В. 268. Ґемза Анна.
В. 291. Голинський Михайло.
В. 383. Белак Михайло.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗО СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 177. 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Федак Нетій, Ґлова Семен,* Ґоґоць Петро, Олесневич Теодор.
В. 5. Ридик Карл С.,* Сінгура Іван, Сембай Марія, Мазурек Олекса,* Сембай Дмитро.
В. 8. Пилипишин Катерина.
В. 10. Завидяк Мілько.
В. 20. Юркевич Іван.
В. 22. Максимець Олекса,* Шульковський Омелян,* Шульковський Володимир.
В. 25. Полищук Дмитро о., Полищук Катерина, Ґела Теодор.*
В. 44. Дравч Зофія.
В. 51. Ондос Анна, Ондос Іван, Оротилко Михайло.
В. 53. Галенда Катерина.
В. 65. Бабула Чарлс.*
В. 70. Венгер Дмитро, Чорневий Теодор.
В. 71. Андрищь Михайло мол.*
В. 72. Пасичник Гринько.
В. 74. Ворикс Стефан,* Мількевич Михайло.*
В. 78. Ваненчук Антін, Лойко Григорій.
В. 95. Борута Юрій, Данило Петро.
В. 96. Чіміхуд Володимир,* Спожарський Йосиф,* Спожарська Анеля, Федин Анна, Чіміхуд Стефан, Губіцький Петро, Ручка Зофія, Костів Іван, Кухар Дмитро, Лацик Матвій, Ручка Максим, Соболь Марія, Спожарський Василь, Вольчко Семен.
В. 98. Мінкевич Олекса.
В. 99. Кравець Анна, Баловська Марія, Кравець Григорій, Кравець Гонората.
В. 102. Карпінський Никола.
В. 105. Ґроґоза Вілям,* Зелінка Андрій.
В. 106. Павлів Ілько.
В. 107. Демко Михайло.
В. 121. Сабат Ілько.
В. 123. Федюк Юрій.*
В. 124. Кавній Анастазія.
В. 130. Данилюк Іван.*
В. 135. Лазоришин Лука.
В. 141. Еванович Катерина, Еванович Юрій.
В. 149. Самардяк Віктор.
В. 151. Артим Стефанія, Артим Ева.
В. 161. Семен Франко.*
В. 163. Пашковський Михайло.*
В. 164. Грищук Іван.
В. 171. Шамович Анна.
В. 176. Флора Тома, Конюх Роман,* Хрущ Петро,* Драбик Юрій.
В. 178. Бурен Іван.*
В. 180. Дейк Іван Вілям.*
В. 183. Андрушко Михайло, Бойко Вілям,* Чиш Антоній.*
В. 193. Бучек Адрій.
В. 204. Балабан Катерина, Гучко Марія.
В. 219. Плечій Юлія, Плечій Петро.*
В. 220. Шкварок Петро.*
В. 229. Езак Олена, Фрич Марія, Гарасим Анна, Езак Григорій, Езак Елизавета.
В. 238. Музика Анна.
239. Дешовій Іван, Ковальчик Іван.
В. 242. Драбик Андрій, Дупівка Олена, Оленич Семен, Сохіна Йосиф.
В. 261. Салатський Михайло.*
В. 270. Стеґніцький Андрій.*
В. 272. Коваль Петро,* Лупшевич Фелікс.
В. 276. Мастушак Володимир Тома,* Бабич Катерина.
В. 283. Мазола Роман.
В. 287. Коблан Іван,* Коблан Михайло,* Лазорко Іван.*
В. 291. Ґлович Іван,* Ґлович Матилда, Молодець Розалія, Моригяк Іван,* Моригяк Анна, Непорадний Дзером,* Панкевич Микола,* Савчин Михайло,* Сорока Теодор.
В. 292. Боднарчук Павло.
В. 293. Орищин Олена, Орищин Іван.*
В. 295. Гречанюк Михайло, Гречанюк Стефан.*
В. 299. Малчос Василь.
В. 302. Бобчук Максим, Бобчук Анастазія.
В. 307. Стадник Ілько, Черчовий Андрій.
В. 310. Венгринович Володимир 2, Підкович Іван.
В. 324. Бандуровський Володимир.*
В. 339. Курцеба Ева.
В. 347. Юзефик Марія, Юзефик Магдалена.
В. 348. Платеник Анна.
В. 361. Городицька Марія, Назаркевич Петро.
В. 365. Горват Текля, Флиста Анна, Загібайло Іван,* Горват Марія, Мускалик Іван мол.,* Цесла Павло, Москалик Іван.
В. 367. Василина Володимир.*
В. 369. Турко Михайло мол.*
В. 370. Миронюк Марія, Маркіза Олекса, Ковальчук Марія, Ковальчук Теодор.
В. 371. Малецький Іван.
В. 379. Пилипів Катерина.
В. 393. Андрусинько Іван,* Атаманчук Йосиф Е.,* Доманчук Любов, Доманчук Володимир, Міґелич Еґен,* Мізен Михайло,* Павлик Нестор,* Павлик Стефанія, Скура Ольга, Яковчик Ольга, Яковчик Вілям.*
В. 396. Квятик Станислав,* Атаманчук Іван, Атаманчук Зофія.
В. 404. Савчак Іван ст.
В. 406. Половій Ольга.
В. 415. Кроль Павло,* Кроль Станислав.*
В. 416. Погубіла Роман,* Гефко Лардик,* Мулик Анна Константина.
В. 419. Цепак Зофія, Прунчак Розалія, Вачиник Юлія, Вачиник Володимир К.,* Волсько Іван Ф.*
В. 426. Кенінець Іван,* Чедар Стефан,* Дубб Гаролд.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Мельник Михайло.
В. 8. Пилипишин Анна, Пилипишин Семен.
В. 31. Вочок Франко.
В. 44. Загоруйко Володимир.
В. 52. Серединська Агнеся, Серединський Іван.
В. 99. Лукач Катерина.
В. 120. Білинський Володимир о.
В. 136. Ґайдош Анна.
В. 211. Профета Володимир.
В. 291. Канареф Марія.
В. 348. Федаш Володимир.*
В. 359. Свинчак Марія, Свинчак Пелагія.
В. 394. Лазар Двайт Т.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 50 Бурич Анна, Каршин Наталка, Яців Василь,* Ходоровська Франка, Долик Володимир.*
В. 220. Сахно Василь,* Саган Петро,* Саган Марія.
В. 347. Занковський Володимир.*
В. 268. Ґемза Анна.
В. 291. Голинський Михайло.
В. 383. Білик Михайло.*

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗО СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧ.:

В. 177. 1 член.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗО ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 14. Корда Михайло.
В. 81. Будагазій Йосиф.*
В. 86. Клапач Анеля.
В. 102. Еванчук Стефан мол.,* Еванчук Михайло.*
В. 164. Скротський Ярослав М.
В. 186. Бесітська Тереса.
В. 306. Спуганій Іван.
В. 312. Гулій Катерина.
В. 321. Білінська Катерина.
В. 383. Гусько Павлина, Фонтайн Павлина, Шибаль Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 2. Стухляк Орест, Задойко Теодор.
В. 39. Бура Текля.
В. 63. Дзюла Никола.
В. 84. Марущак Юрій.
В. 97. Ґрубяк Костка.
В. 98. Демянчик Никола.
В. 112. Крива Марцеля.
В. 136. Попівчак Михайло.
В. 186. Фриць Катерина.
В. 211. Федірка Василь.
В. 277. Нестерюк Іван.
В. 301. Николишин Анна.
В. 338. Опар Ілько.
В. 361. Лапій Вілям.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1939 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	25,075
В місяці червні 1939 р. принято нових	236
В місяці червні 1939 р. принято наново	56
В місяці червні 1939 р. принято з переступ. листами	20
В місяці червні 1939 р. принято з інших кляс обезпечення	12
В місяці червні 1939 р. принято зі старого роду обез.	1
Разом	25,400
В місяці червні 1939 р. суспендовано	187
В місяці червні 1939 р. відійшли з переступ. листами	16
В місяці червні 1939 р. відійшли до інших кляс	12
В місяці червні 1939 р. відійшли до нового роду обез.	1
В місяці червні 1939 р. відійшли зо зворотом у готівці	13
В місяці червні 1939 р. померли	15
Разом	244
З кінцем червня 1939 р. в У.Н.С. було дорослих членів	25,156

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	8
В клясі А.А.	на $ 500	109
В клясі В.	на $ 750	17
В клясі С.	на $1000	232
В клясі В.В.	на $1500	8
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	493
В клясі О-1000	на $1000	328
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	1,886
В клясі Р-1000	на $1000	1,027
В клясі Р-1500	на $1500	10
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-3000	на $3000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	1,101
В клясі Е-1000	на $1000	393
В клясі Е-1500	на $1500	7
В клясі Е-2000	на $2000	5

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	2,218
В клясі W- 750	на $ 750	2
В клясі W-1000	на $1000	2,910
В клясі W-1500	на $1500	14
В клясі W-2000	на $2000	7
В клясі W-3000	на $3000	1
В клясі W-ріжні суми		120

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	6
В клясі Т- 250	на $ 250	224
В клясі Т- 500	на $ 500	4,076
В клясі Т- 750	на $ 750	604
В клясі Т-1000	на $1000	9,066
В клясі Т-1500	на $1500	212
В клясі Т-2000	на $2000	57
Разом		25,156

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 4. Нербеський Артур.
В. 7. Гладиш Евгенія, Гладиш Марія, Тема Ріта Анна.
В. 9. Бачинська Розалія.
В. 10. Глива Михайло, Глива Володимир.
В. 22. Меренков Амелія Ґ., Меренков Ілько Н.
В. 23. Козюк Іван.
В. 48. Дудик Станислав, Лупінський Честер, Лупінський Долреса, Лупінський Едвард, Лупінська Франка, Лупінський Станислав, Мозула Йосиф, Шипула Елена, Шипула Евген.
В. 56. Лисик Марія Магдалена.
В. 70. Кушнір Лев, Паньків Іван.
В. 76. Голота Джін Марія, Мачинко Марія Франка, Голота Никола, Тисоська Стефанія.
В. 78. Хоровський Григорій.
В. 85. Гладюк Верна, Марлович Йосиф.
В. 94. Касій Теодор.
В. 98. Поданий Іван.
В. 103. Ґнас Стефан, Яків Дзеній, Яків Віктор, Псюк Меланія, Псюк Василь мол.
В. 123. Дзецюх Еленора.
В. 124. Потрако Долореса Анна, Сотак Арлина, Сотак Дорота.
В. 139. Феркалюк Адела Йосифа, Феркалюк Алина Юлія.
В. 144. Ґрудецька Каролина, Ґрудецький Михайло, мол.
В. 192. Шнурер Флорян.
В. 193. Пухальський Іван Василь.
В. 206. Червінський Стефан, Герман Ліліян, Коцюба Марія Е., Соломко Йосифа Анна.
В. 219. Прокопович Петро, Озга Анна, Озга Михайло, Озга Ольга, Озга Петро мол.
В. 259. Фоця Михайло.
В. 274. Сенедяк Теодор, Цицик Василь.
В. 277. Кармазин Ґеноефа, Кармазин Павлина, Ковальська Марія, Вихневич Іван.
В. 284. Мартиченько Елизавета.
В. 292. Медвідь Дзенет, Медвідь Никола, Назарук Олена, Назарук Ленард.
В. 296. Чером Вілям, Пастерняк Росел, Пелц Анна Марія, Карсон Павло, Карсон Марія, Карсон Петро, Пелц Стефан.
В. 319. Колотило Іван, Колотило Михайло.
В. 338. Фіґель Юрій.
В. 348. Бадовська Каролина, Кослаба Анна, Кослаба Іван, Кослаба Катерина, Кослаба Марія, Кослаба Стефан, Лищак Іван, Марунчак Олена, Марунчак Зофія, Панько Анна Марилина, Періг Ірина 2, Стахура Данило, Стахура Ірина, Стахура Тарас, Товарницький Володимир, Васько Марта.
В. 362. Осередчук Андрій, Павловець Франко.
В. 338. Матіфорд Річард Станислав.
В. 390. Чурчелов Юлія, Козюх Генрій, Ґрамощак Йосиф Василь 5, Козюх Володимир.
В. 395. Адамяк Реймонд, Адамяк Рудольф, Цізма Евгенія, Цізма Роман Е., Кропцьо Теодор Василь.
В. 406. Демчак Любов, Федорчак Іванна, Пованда Марґарета.
В. 414. Онет Іван, Онет Йосиф, Салдібар Давид.
В. 418. Турнак Марія, Турнак Зофія.
В. 427. Мацак Дорота, Роґовський Константин, Роґовський Юрій, Роґовська Олена, Роґовська Марґарета, Роґовський Стефан, Роґовський Теодор.
В. 428. Ардель Вілям Д., Барабаляк Олена, Барабаляк Петро, Чонко Іван, Гладій Іван, Гладій Юлія, Гладій Василь, Николаїшин Михалина, Николаїшин Нестор, Николаїшин Володимир, Росько Іван.
В. 429. Ґронська Марія, Ґронський Павло, Ґронський Петро, Мистишин Долореса, Мистишин Михайло, Мистишин Никола, Мистишин Розалія, Новатнак Анна Марія, Шпак Марія.
В. 430. Дран Ґлорія, Катришин Річард, Катришин Роберт, Попяк Петро, Сліворська Марґарета.
В. 431. Бараник Роберт, Бач Іван, Бач Розалія, Бур Іван, Ґурон Ірина, Корнецький Андрій.
В. 291. Чупак Стелла, Чупак Катерина, Молдан Ірина, Молдан Олена, Крістофик Юлія, Крістофик Стефа, Крістофик Олена, Крістофик Іван.
В. 308. Заяць Текля.
В. 348. Рапавий Марія.
В. 361. Литвин Зофія.
В. 371. Малецька Долореса Анна, Малецький Джеймс.
В. 393. Катамай Іван, Катамай Джой Анна, Катамай Мирон, Новак Іван А. мол., Новак Наталія, Вейткоф Евгенія, Катамай Теодор мол., Скура Надя.
В. 418. Гавришко Юстина, Гавришко Олена.
В. 419. Прунчак Стефан, Прунчак Володимир, Вачиник Володимир К.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 53. Кріванич Евген, Крíванич Марія.
В. 78. Фіняк Текля, Контонович Михалина.
В. 167. Новачик Розалія Марія.
В. 193. Трач Елизавета.
В. 319. Франко Ірина, Франко Елена.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 106. Марчук Василь Н.
В. 413. Свинчак Олена, Хорушей Ольга, Хорушей Вікентій, Хорушей Павлина, Свинчак Михайло.
В. 425. Барабаш Елва Джовн.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 204. Кушнір Лев.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Пилипишин Ефрозія.
В. 20. Ґеник Юрій, Ґеник Джейн, Ґеник Еленора, Васкуль Никола, Васкуль Елизавета, Васкуль Михайло.
В. 22. Гарис Володимир М.
В. 76. Лисько Теодор, Ґима Анастазія, Ґима Василь.
В. 99. Кравець Йосиф, Кравець Стелла, Кравець Леон, Кравець Анастазія, Баловський Генрик, Баловський Володимир, Баловська Ольга.
В. 105. Зелінька Андрій.
В. 151. Артим Розалія, Артим Стефан, Потилицький Іван, Потилицька Анна, Потилицька Марія.
В. 161. Семан Тереса, Семан Анна.
В. 176. Конюх Іван.
В. 213. Хранюк Анна.
В. 217. Швець Ольга, Швець Дмитро, Швець Іван.
В. 219. Плечій Марія.
В. 223. Чересько Павлина, Чересько Беднард.
В. 239. Петришин Михайло 2, Петришин Володимир 2, Петришин Юрій 2.
В. 251. Середич Стефан, Гурська Стефанія, Гурська Ґеноефа.
В. 262. Кулявець Мирослав.
В. 276. Бірців Іван, Бірців Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Пилипишин Семен, Пилипишин Михайло.
В. 22. Барабаш Елва Джовн.
В. 359. Свинчак Олена, Хорушій Ольга, Хорушій Віцентій, Хорушій Павлина, Свинчак Михайло, Урбанська Ірина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 204. Кушнір Лев.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 6. Мигаль Олена.
В. 9. Трияновська Марта, Лучканин Семен.
В. 85. Мороз Юрко, Мельник Надя.
В. 102. Гнатяк Михайло.
В. 104. Зелвах Володимир.
В 147. Лаґоцький Петро, Вороняк Іван, Лабатій Стефан.
В. 155. Ілик Ольга, Ревуцька Катерина, Федчишин Іван, Лишик Стефан, Лопушанська Емілія, Колодій Олена.
В. 175. Плекан Анна.
В. 179. Добромільський Михайло, Була Марія, Паращак Іван.
В. 205. Рабик Михайло.
В. 206. Риміник Зофія.
В. 218. Калка Михайло.
В. 230. Періг Тома.
В. 245. Ґулґан Стефан.
В. 288. Кішпан Петро, Мандзій Зофія, Головка Ольга.
В. 363. Мацкула Катерина.
В. 390. Савяк Ольга.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 326. Колодій Іванна, Колодій Олена, Колодій Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ЗО ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 114. Нестор Анна.
В. 198. Марко Марія.
В. 266. Рекуник Петро.
В. 276. Стубан Катерина, Стубан Іван.
В. 361. Волошин Анна, Волошин Андрій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1939 р. було в У.Н.С. дітей членів	8,512
В місяці червні 1939 р. принято нових	156
В місяці червні 1939 р. принято наново	8
В місяці червні 1939 р. принято з переступними листами	7
В місяці червні 1939 р. принято з інших кляс	1
Разом	8,684
В місяці червні 1939 р. суспендовано	74
В місяці червні 1939 р. відійшли з переступними листами	9
В місяці червні 1939 р. відійшли до інших кляс	1
В місяці червні 1939 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	30
В місяці червні 1939 р. відійшли зо зворотом в готівці	7
В місяці червні 1939 р. відійшли на безплатне продов.	3
Разом	124
З кінцем червня 1939 р. в У.Н. Союзі було дітей членів	8,560

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-шій клясі за 25 ц. місячної вкладки	5,876
В 2-гій клясі за 50 ц. місячної вкладки	1,729
В 3-тій клясі за 50 ц. місячної вкладки	955
Разом	8,560
З кінцем червня 1939 р. в У.Н.С. було всіх обезпечених	33,716

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1939 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1939 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. рек. секретар.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

З ДНЯ

СТРАЙК У „ДОБЛЮ ПІ ЕЙ”.

Ухвала конґресу, що всі робітники, які працюють на державних проєктах „Доблю Пі Ей”, мусять виробити по 130 годин місячно, коли хочуть одержувати свою теперішню платню, викликала серед кваліфікованих робітників „Доблю Пі Ей” страйк. По боці страйкарів станули в першу чергу робітничі юнії, як ось Американська Федерація Праці, яка твердить, що робітники, які працюють на державних проєктах, не повинні працювати за нижчу платню, ніж робітники, що працюють у приватних підприємствах. Бо їх обнижка плат матиме поганий вплив і на висоту плат американського робітництва. Вона змагатиме до їх обниження.

ПРОТИАРҐУМЕНТ.

Але конґресові провідники, які перевели цю ухвалу, а також усі інші американські політики і кола,, що погоджуються з тою ухвалою, кажуть, що що інше робітник, який працює у приватнім підприємстві, а що інше робітник, що працює в „Доблю Пі Ей’. Останній працює стало. Перший впродовж року дістає часті й довші відложення, в часі яких нічого не працює і нічого не заробляє. Також приватний робітник мусить інтензивніше працювати; той, що працює для держави, працює повільніше.

Та найсильнішим арґументом прихильників цієї ухвали є це, що державні проєкти „Доблю Пі Ей” створені не для самої роботи, тільки щоб дати сяке-таке заняття безробітним людям. „Доблю Пі Ей” повстало не внаслідок економічних мотивів, лише внаслідок гуманітарних: рятування безробітних від голоду.

ВІДГОМІН СЕРЕД РОБІТНИКІВ.

Проте рішення конґресу зустріло серед робітників прикрий відгомін, а далі потягнуло за собою страйк. Заряд „Доблю Пі Ей” твердить, що цей страйк охопив дуже малий відсоток робітників, а навіть той відсоток маліє, бо страйкарі ступнево вертаються до праці.

Та всетаки робітництво огірчене і то не лише на конґрес, що перевів цю ухвалу, але й на уряд, що не прийшов страйкарям з моральною підмогою. Бо як лише вибух страйк, головний прокуратор Мурфі відразу заявив, що страйки в „Доблю Пі Ей” є нелеґальні. Те саме потвердив сам президент Рузвелт, а також катеґорично відмовився впливати на це, щоб конґрес змінив свою ухвалу. А головний директор „Доблю Пі Ей”, Герінґтон, заявив, що ту ухвалу буде переводити безоглядно, а всіх тих, що пішли на страйк і, не зважаючи на зазив не вернулись до праці, будуть усунені. Багатьох робітників дійсно усунено.

„МЕДОВІ МІСЯЦІ” УРЯДУ КІНЧАЮТЬСЯ.

Ось так повстає серед робітництва перше поважне розчарування з уряду, який дотепер виглядав на беззастережного приятеля і чемпіона робітництва. А виглядав уряд на такого тому, що він дотепер щедро розпоряджав державними грішми, старачись у той спосіб збільшити покупну силу людей. Витрачуванням він хотів виплутатися з економічної кризи.

Консервативні економісти звертали увагу, що такий підхід є небезпечний, що він тільки короткий час задоволятиме людей, у першу чергу робітництво. Коли національні резерви вичерпаються, готово прийти до більшого застою, ніж передтим, а робітництво готово опинитись в іще тяжчому положенні, ніж воно було на початку кризи.

ДЖЕК ЗНОВУ ЗДОРОВ.
Джек Демпсі, що мав у шпиталі операцію, вже знову здоров і вернувся додому, де його витають дочки Варвара й Іванна (що стоїть на колінах).

ЧИ ЦЕ СПОВНЕННЯ ПРОРОЦТВА?

Задовживши край по вуха й проте не усунувши безробіття, теперішній уряд станув перед поважною проблемою, що далі робити. Далі край уже не можна задовжувати. Принаймні в такім темпі, як це робилось дотепер. Бо це приспішить банкротство державного скарбу й доведе до інфляції. А хоч уряд не закинув думки про інфляцію, ба навіть боровся за те, щоб конролю над вартістю доляра таки далі задержати в своїх руках, але інфляцію він хоче відложити якнайдалі. Нині він тихо годиться на ощадностеву політику.

ЦЕ ВИКЛИКАЛО БУРЮ.

Та як лише конґрес зробив цей малий крок до ощадностей, це відразу далось відчути в загальнім житті; головно зле відбилось на робітництві. У висліді страйки в „Доблю Пі Ей”, нарікання робітництва на уряд, що опустив його, зрадив.

Фактично уряд нікого „не зрадив”. Він є безсильний. А коли й можна винувати його в дечому, то не за те, що не виконує своїх обіцянок, тільки за те, що обіцював забагато, себто таке, чого не зможе виконати.

ПРОПАВ.
Стежні собаки шукали 12-літнього Дона Фендлера з Рай, Н. Й., аж до берега 400 стіп високого яру над горою Катадін, де сліди хлопця згубилися. Хлопець пропав десь у горах Мейн, як вибрався на прохід.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ДЖЕМЕЙКА, ЛОНҐ АЙЛЕНД.

Свято Матери.

Заходом 18. відділу Союзу Українок у Джемейці влаштовано 21. травня в Ліджен Гол, у Савт Озон Парк, концерт у честь матери.

Вступне слово виголосила предсідниця відділу 18. Союзу Українок, п. С. Кузів, пояснюючи ціль підприємства. Святочний реферат про значіння матери в життї одиниці й народу виголосила п. Стефа Абрагамовська з Ню Йорку.

Деклямації виголосили Славка й Тарас Максимовичі й п. Чарнецька. На мандоліні відіграла кілька пісень панночка Олена Мельничук, а панночки Малетичівни виступили з грою на гармонії й сольовим співом. Фортепіянове сольо відіграла п. Лілія Капечук. Опісля виступили танцюристи під проводом п. Заблоцького з Ню Йорку й зробили на приявних миле враження гарними танцями. З сольовим танцем виступили діти панства Максимовичів.

На закінчення промовив о. А. Кущак з Гемпстеду, Лонґ Айленд, підчеркуючи вагу української матери в завданні защіплення в серця дітей любови до свого рідного.

По закінченні свята пішов баль і пристойна товариська забава до пізної ночи. Членииці відділу постаралися за смачну перекуску. З чистого зиску з концерту товариство призначило 10 долярів на ранених Січовиків Карпатської України й переслало жертву через Обєднання.

М. К.

ВАШИНҐТОН, Д. К.

Перший пікнік.

Зо співом, забавами і жартами відбувся 9 липня ц. р. над рікою Потомак перший український пікнік у столиці Америки, Вашинґтоні. Майже всі присутні складалися з українців, що працюють у федеральнім уряді. Роджені вони або в Америці, або в далеких місцях Галичини, чи Великої України.

Українська громада у Вашинґтоні бажає зорґанізованим шляхом держати звязок з українцями по всьому світі й у своїх силах помагати українському рухові. Українці показали вже світові про свою моральну силу і незломність тим, що хоч були довгі віки в неволі, а проте не зрезиґнували зо своїх національних ідеалів, а борються за них і приносять найбільші жертви.

Під враженням тих думок українці в столиці Америки зібралися 16 червня ц. р. на наради і на них рішили зорґанізувати товариство під назвою „Українсько - Американське Товариство Вашинґтона”. До уряду вибрані: Григорій Сьлопак, предсідник; Володимир Петрик, секретар; Теодор Карин, касієр; Іван Васько, орґанізатор. Ціль нашого товариства така: справедливо представляти українську справу перед американцями і здобувати для неї прихильників, та тим приспішувати повстання суверенної, соборної української держави.

Заразом звертаємось ось тут до всіх українців, які живуть у Вашинґтоні, Д. К., а не приступили ще до нашого товариства, щоб вони це зробили. Також бажаємо контактів з іншими українськими товариствами. Всю кореспонденцію просимо слати на адресу секретаря.

Володимир Петрик, секр.
3620 Potomac Drive, Brookmont, Md.

Модерна наречена.

Батько: Чи ти справді знаєш так добре свого нареченого, що йому віриш?

— Знаю його дуже добре.

— А як він зветься? Де мешкає?

— Тих дрібниць не знаю.

Евген Гельтай.

В ОМНІБУСІ

(Діється в Парижі. Автобусова стація біля церкви св. Магдалини. Четверта година пополудні. На небі показується чорна хмаринка, чоловік і жінка, пізнати, що з провінції, ждуть на омнібус. Чоловік уже не молодий, жінка ще зовсім молода. В руці у неї парасоля. Обоє входять до омнібуса, одначе жінка не зупиняється на пероні, а виходить нагору).

Чоловік: Я гадаю, що краще булоб нам остати вдолі.

Жінка (виходить далі вгору): Ходи-но, ходи. Годі викидати гроші крізь вікно. Тут нагорі заплатимо наполовину менше, а омнібус таксамо довезе нас там, де маємо приїхати. (Омнібус починає їхати.)

Чоловік (іде за жінкою): Добре, добре. Та я гадаю, що буде дощ. Побачиш, зараз буде дощ і ми змокнемо.

Жінка: Ніколи в світі!

Чоловік: Чи ти не бачиш он тої чорної хмари?

Жінка: Ні. Зрештою ця чорна хмара не йде до нас. Вітер гонить її у протилежному напрямі.

Чоловік: Ти знаєш, що я маю на собі нову загортку. Я не хотів би змокнути.

Жінка: Коли я не боюся за мій новий капелюх, то ти не потребуєш журитися твоєю загорткою. Я кажу, що дощу не буде. Зрештою, я маю парасолю.

Чоловік: Гарна охорона.

Жінка: Ввесь омнібус зглядається на нас.

Чоловік: Легко тобі говорити. Коли твій новий капелюх знищиться, я куплю тобі новий. Колиж моя загортка знищиться, то ти напевно не купиш мені нової.

Жінка (нервово): Таж вона ще не знищилася. Підіжди, аж знищиться. Який ощадний став ти нараз!

Чоловік: Я все був такий.

Жінка: Таж передще хотів ти викидати гроші. Ти хотів заплатити трицять сантилів за одно місце, коли ми таксамо добре сидимо за пятнацять сантилів.

Чоловік: Добре, добре, побачимо, який з того буде кінець... (Одна капля паде йому на ніс): А це що?

Жінка: Що з тобою?

Чоловік (споглядає недовірчиво на небо): Гм, гм, виглядає так, начеб ця хмара завернула до нас таки.

Жінка: Неможливо! Вітер гонить її ввесь час у протилежному напрямі.

Чоловік: Це правда, лише ми на наше нещастя їдемо в тому самому напрямі, з якого вийшла ця хмара. Вона зараз буде нам над головою. (Знову паде йому на ніс капля дощу й нараз пускається дощ). Ось і маємо вже дощ!

Жінка: Справді паде дощ!

Чоловік: А не говорив я?

Жінка: О, він небаром перестане, це лише малий раптовий дощ, не буде довго падати. (Дощ паде чимраз більший).

Чоловік: Щож ти на це?

Жінка (отвирає парасолю): Він зараз перейде.

Чоловік (ховається під парасолю): Мушу признати, що ти маєш знамениті помисли. А я заздалегідь говорив, що буде дощ. Та розуміється, що все мусить бути так, як ти кажеш. Через глупих трицять сантимів тепер можемо перемокнути до костей.

Жінка (вже не така самопевна): Та вже й не паде дощ. (Дощ наче ждав на ці слова, починає ще дужче падати).

Чолвік (чимраз більше нервовий): Ні, це вже занадто.

Жінка: Ради Бога, не кричи так!

Чолвік: Присягаюся тобі, що колиб я був знав це заздалегідь, не оженився був би з тобою.

Жінка: Це кажеш мені після дванацятьлітнього подружжа, коли я тобі принесла в жертві мою молодість і красу.

Чоловік: Спасибі!

Жінка: І коли я ще подумаю, що такому чоловікові все була вірна. (Дощ ллє вже наче з відра. Всі гості втікають із горішньої частини омнібусу на діл, лише вони обоє остаються).

Чоловік (вже зовсім виведений з рівноваги): Ні й іще раз ні! Так далі годі! Ми мусимо зійти на діл до середини омнібусу. Доплатимо. Доплатимо тих дурних трицять сантимів. (Сходить сходами на діл).

Жінка (йде за ним без спротиву): Як ти хочеш. Та побачиш, що дощ зараз перестане.

Чоловік (грізно): Мовчи! (Починає переговорювати з кондуктором і дає йому трицять сантимів). Для нас обоїх! (Сідають обоє).

Кондуктор: Прошу ще трицять сайтимів. По трицять сантимів від особи!

Чоловік: Таж трицять заплатили ми щойно нагорі.

Кондуктор: Я на це нічого не пораджу. Тут мусите купити новий бліет.

Чоловік: А не можна доплатити до тамтих білетів? Коли, напримір, подорожний надумається і згори зійде на діл...

Кондуктор: Так не вільно. Прикро мені дуже, та так не вільно.

Чоловік: Себто ви хочете, щоб ми доплатили ще трицять сантимів?

Жінка: Чи ви хочете нас зруйнувати? Коли ми додалиб до тих шістьдесять сантимів і до тих трицять, що ми заплатили нагорі, ще десять сантимів, то вже малиб фякра.

Чоловік: Таж самособою, по нас пізнати, що ми з провінції.

Кондуктор (нетерпляче): Отже платите, чи ні?

Чоловік (платить; до жінки): Бачиш, це завдячуємо твоїй надмірній ощадности. Колиб ти відразу була згодилася на мою думку, то ми булиб заощадили трицять сантимів і в додатку булиб не змокли.

Жінка: Та що ми вже змокли, то шкода було ще крім того викидати шістьдесять сантимів. Зрештою і так зараз перестане падати дощ.

Чоловік: Ні.

Жінка: Перестане!

Чоловік: Ні, ні. Кажу, що ні!

Жінка: Скажи мені радше зовсім щиро, що хочеш розвестися зі мною. (Дощ дійсно перестає падати).

Чоловік (мовчить).

Жінка (з тріюмфом): А не казала я?

Чоловік (здвигає плечима): Колись мусить перестати чейже падати.

Жінка: Одначе не так відразу. Я зараз казала, що то лише малий раптовий дощ. Ти, самособою, не вірив мені та не хотів підіждати навіть дві хвилини.

Чоловік: Хто тут завинив? Лише те, ми відразу повинні були тут остатися!

Жінка: Ми повинні були остатися нагорі. (Сонце знову світить).

Чоловік: Щоби ще більше змокнути! А тут на долі холодно. Все таке вохке.

Жінка: Певно, тепер булоб добре сидіти нагоді та вигріватися до сонця. Та ласкавому панові це не досить попански. Тепер мусимо мерзнути тут надолі. (Сонце чимраз сильніше припікає).

Чоловік (після короткої мовчанки): Та коли так дуже хочеш, то можемо вийти нагору.

Жінка: Ні. Тепер я вже не рушуся ні на крок. Ще треба мені набавитися сухіт легенів, тоді вже жалуватимеш.

Чоловік (використовує нагоду): Коли ти не хочеш, то останься тут. Я йду нагору. (Знову йде східцями вгору).

Жінка (роздумує і йде за ним): Ах, так легко ти мене не позбудешся! (Сідає поруч нього й тепер обоє втішаються сонішним сівтлом).

Кондуктор: Прошу платити...

Чоловік (зривається): Що? Вже знову? Таж я щойно заплатив!

Кондуктор: Одначе ви вийшли.

Чоловік: Алеж бо я заплатив і на долі.

Кондуктор: Так, одначе ви знову вийшли нагору.

Чоловік (платить скрегочучи зубами): Ах, якби, ви щераз вчепилися мене! (До жінки). А всьому винна ти. Колиб ти не була така самолюбна, ми булиб заощадили шістьдесять сантимів!

Жінка: А колиб ти не був такий легкодушний, то ми булиб заощадили девядесять. Числа говорять.

Чоловік: Я? Ні, це вже занадто! Через тебе викинув я одного франка та двацять сантимів. Не підемо сьогодні до театру й кінець.

Жінка: Про мене. Можемо навіть вертатися до дому. (Омнібус зупиняється).

Чоловік: Де ми тепер?

Кондуктор: На площі Бастилі.

Чоловік: На площі Бастилі? Таж ми зовсім не хотіли їхати туди!

Жінка: Певно. Ти мусів всісти в інший віз. Тепер можемо комедію починати наново.

Кондуктор: Це ще ніяке велике нещастя. Тим самим возом можете знову поїхати назад.

Чоловік: Тим самим возом? (Поглядає недовірчиво на небо, на якому знову зявляється чорна хмаринка). Ні, ні, спасибі. Візьму радше фякра. (До жінки): Завтра також не підемо до театру!

— То ви кажете, що ви цілком немузикальні, а ваша жінка грає на фотепіяні? Як же ви зноситеся?

— Дуже добре! Зле булоб, як би я був музикальний.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Шатро, чи палата?

Знову про Народній дім у Ню Йорку. Як ми почали будувати його в 1915 р., мало хто докладно знав, що це має бути отой Народній Дім. Всі мріяли про якусь громадську українську хату. Як уже „підвели під дах", показалося, що це шатро в буквальному значінні слова. Два стовпи по середині, нема навіть плянів на сцену, а про конечні удогіднення, як: про гардеробу для гостей, про культурну уборну для жінок та мужчин мало хто думав. Аж час показав, що це таке Народній Дім, для яких цілей має служити і як його вести.

Двацять пять літ минає від того часу. Тепер уже мріють про величаву будівлю, щось у роді палати, але знову ясно не подають плянів, на що ця палат має служити. Як довголітній голова Народнього Дому, звязаний з будинком при Іст Шестій вулиці, я особисто на своїй шкірі відчув усю ту безпляновість і боюся, що тепер вона може знову повторитися. Знову люди будуть говорити про будівлю, а забувають саму установу Народнього Дому.

Під сьогоднішню пору ріжнородні українські товариства потребують не Народнього Дому, а властиво вигідної салі на балі й забави, а ці забави служать знову на те, щоб розпродати білєти, продати багато пива і в той спосіб збільшити товариську касу на виплату бенефітів. Як товариство не заробить, то воно жадає знижки ціни за салю. Деякі товариства потребують меньшої салі на місячні мітинги, деякі організації улаштують кілька разів до року величаві маніфестації в роді концертів, чи масових зібрань, а ще дехто пригадує собі часи театральних вистав і пробує їх відновити. Так фактично виглядають сьогодні потреби української нюйорської громади. В додатку говориться часто, наче для моди, про потребу вигідного приміщення для молоді, але на що це приміщення, ясно не кажуть. Говорять про пливальні, про гімнастику і т. п. спорти, але назагал мало спроб, щоб наше громадянство відчуло потребу дати приміщення молоді для згаданих цілей.

Отже знову виходить, що потрібне якесь „шатро". А як дехто мріє про величаву палату, то яким цілям вона має служити і чому вона має стояти при головній вулиці?

Коли ми справді мріємо про Народній Дім, як культурний осередок нашого життя, то нам треба наперед знати, яке те життя має бути. Чи літературні та наукові лекції? Чи читальня? Чи українська бібліотека, архів та музей з памятками місцевого українського життя? Чи може яка школа? Чи може театр? Може хоч лекції музики, співу, танців і всього того, що входить в обсяг народнього мистецтва?

Все те треба нам наперед знати, заки рішимо про місце будови Народнього Дому та про скількість грошей, потрібних на його розбудову. Кожна із згаданих ділянок діяльности, а зокрема популярний театр, що вже у нас принявся, потребує спеціяльного вкладу грошей, щоб існувати. А то, бувало, поставили ми будинок Народнього Дому і аж опісля забажали мати в ньому все: театр, школу наукові виклади, забавовий клюб, руханку, політичне життя, навіть видавництво... Але хто то мав про це все подбати, за які гроші і де це примістити, то мало хто розумів. Поставили мури за позичені гроші, а не дали навіть грошей на людину, щоб домом завідувала. Потім дивувалися, чому Народній Дім не є справді Народнім Домом, чому та заводять коршму, чому шукають зарібків, чому то не стає грошей на адміністрацію. А як раз і другий будинок мусів іти на лїцитацію, то що лекше, як оттак собі, без застанови, розпустити погодоску: „Там покрали гроші!" А там не гроші, а довги були!

Тому, панове нюйорська громадо: Як ви справді хочете Народнього Дому, і то ще в палаті, то зрозумійте: Всі замисли потребують підтримки духової солідарности, а вкупі з тим грошей, і то не одноразово, а постійно. Одна куртина чи декорація на сцену може коштувати стільки, скільки уладження одного весілля в родині, а одна партитура для опери коштує не менше як ціломісячний харч одної родини. А де видатки на розписання роль і орхестрації, чим оплатити артистів, музик, світляні ефекти на сцені, скільки коштує хочби зміна декорацій у часі вистав і т. п.?

Від вирішення таких і подібних питань залежатиме кошт будови і вибір площі під будову Народнього Дому. Як це має бути справді Народній Дім, то хай увесь український загал почувається до обовязку його постійно підтримувати і про нього дбати так, як добрий батько дбає про свої діти.

Василь Лазута.

ЧИ ПЛАКАТИ, ЧИ РАДІТИ?

Чи плакати, чи радіти
Нам, сестри і браття,
Що воскресло й знов завмерло
Наше Закарпаття.

Не плакати й не радіти,
Треба зрозуміти:
Не полягли дармо в бою
Закарпатські діти.

Впали в бою і ще кровю
Світу доказали,
Що там живуть українці,
Але не мадяри.

Й записав їх світ широкий
В історію свою:
Впали смертю, але в славі
В закарпатськім бою.

Тож не плачмо,
А скріпімся вірою твердою:
Ще підемо ще сто разів
До бою за волю!

М. Григорець.

ДВІЧІ МОЛОДША.

У нюйорськім аристократичнім товаристві викликала здивування Гелен Ґвітні Бури, 26 літ, котра 6 літ тому виїхала до Голивуду, щоби бути акторкою, а тепер у Локуст Велі, Лонґ Айленд, вийшла замуж за Стантона Ґріфіса, 52 роки, що є головою компанії Парамавнт.

Теорія умовности.

Синок: Татку, чи сто долярів це багато, чи мало?

— Це залежить, мій синку, від того, чи я маю їх заробити, чи мама видати.

—o—

В потязі.

Кондуктор: Пані, чому ваш синок курить? Чей же тут написано, що курити не можна.

Мати: Він ще не вміє читати.

—o—

Великий учений і дворянин.

Славний учений географ і бібліотекар цісарської бібліотеки у Відні, Дуваль, був дуже скромний. Коли одного разу запитав його цісарський прибічник, щоби пояснив якусь трудну наукову квестію, цей відповів:

— На жаль, не знаюся на тих справах.

— Як же, — обурився цісарський прибічник, — таж цісар вам за те платить!

— Перепрошую, — відповів Дуваль, — цісар платить мені за те, що я знаю, а коли б хотів мені платити за те, чого я не знаю, не вистало б йому всіх багатств Австрії.

—o—

Бузьки.

Два жидки вибралися на прохід за місто.

— Уй! — кричить радісно перший. — Дивися, яка ладна весна! Навіть бузьки вже потребували прилетіти!..

— Ну, а звідки ти про це знаєш? — питає другий. — Хіба ти вже видів ті бузьки?

— Ни-и... Видіти, я їх не видів, — відповідає перший, — але чув, як вони... кукали.

—o—

Гарна перспектива.

Один еспанець-рубака визвав когось на двобій. Рішили зустрітися без свідків і тому змовилися, що раннім-ранком чергового дня виїдуть разом в околицю. Один з них купує „ретурку", другий звичайний білет.

— Щож ви, пане, думаєте вже більше не вертатися? Я все в таких випадках купую „ретурку".

— Мені шкода грошей. Я привик вертатись на „ретурку" свого противника.

—o—

Діяльог.

— Ви зле виглядаєте. Що вам бракує?

— Бути може, бо я вчора зїв три яйця, і зле почуваюся.

— То ваш жолудок є немов когут.

— Чому як когут?

— Бо не зносить яєць.

ТАРЗАН І СЛОНОЛЮДИ

(36)

В той час як Спайк і Трол валялись закрівавлені на землі, зчіплені у боротьбі немов когути, Гонфаля спокійно ждала приходу дивних воїнів. Вони вже були ось біля неї. Вона вже легко могла запримітити не лише львів, але навіть обличчя воякв і їх дивне убрання та зброю.

Льви грізно встромили свої очі в Гонфалю, немов очікуючи нового корму. Грізно дивились на неї і воїни. Та втім один з них задержав другого і з заклопотаним виглядом вказав йому щось на обрію. Воїн дивились короткий час і по хвилинці застанови дали приказ своїм воякам утікати; також самі пустились до втечі.

Це сталось так нагло і так неожидано, що Гонфаля аж остовпіла. Дивно виглядала та група вояків, що недавно так певна себе зближалась до неї, а тепер без тями втікала. Гонфаля звернула тепер свої очі в тім напрямку, в якім показував один воїн другому якусь загадкову небезпеку.

Так, звідтам справді надходила небезпека: надходила череда біля сотки слонів. А на слонах сиділи якісь люди зо зброєю в руках. Ці слонолюди, побачивши втечу воїнів, пустилися за ними. Але малий гурт із них, десь коло десять слонів, відколовсь і пустився до Гонфалі.